

ЛИПЕНЬ—СЕРПЕНЬ Ч. 7 JULY—AUGUST 1975

НАШЕ ЖИТТЯ OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

P. XXXII Ч. 7 ЛИПЕНЬ—СЕРПЕНЬ JULY—AUG No. 7 Vol. XXXII

С. Гурко: Поезії	1
Що за нами	1
Мехіканський денник	2
К. Росетш: В ательє художника	3
Д-р Т. Савицька: У глибині "Української Бразилії"	4
На ювілейний дар. Наша обкладинка	6
Н. Кібець: Придорожний хрест	7
Л. Храплива: Народні витинанки	8
М. Тарнавська: Про бібліотекарство взагалі і про правниче зокрема	10
Листи до редакції. Усміхнися	11
Калейдоскоп жіночого життя: С. Луцька	12
Тільки між нами і телефоном: Л. Калинович	13
Подумайте — Відгадайте	13
Жінка помагає поліції. Що читати?	14
Наші світлички: Монтессорі	15
Вісті з Централі	16
Календарець СУА	17
СФУЖО	18
Our Life	20
Наше харчування. Н.Ч. Свіжа капуста	24
Вишивка. Вишиваймо на пляж	25
Хроніка Округ. Округа Півн. Н.Й. Округа Півд. Н.Й.	26
Посмертні згадки	32
Замість квітів. Загальні збори	33
Розвага — забава	34

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня.

Редактор — Уляна Любович

Редакційна Колегія: Марія Барагура, Лідія Бурачинська, Любов Волинець, Наталія Іщук, Світлана Луцька, Олександра Різник, Марта Тарнавська.

Our Life — Марта Бачинська

"Розвага — забава" ред. Віра Андрушків.

Мовна редакція — Наталя Лівницька-Холодна.

Адреса Редакції:

Our Life Editor
108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003
тел. (212) 674-5508

Адреса Адміністрації:

Our Life
108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003
тел. (212) 533-4646

Передплата в США і Канаді: річна...\$9.00 піврічна ...\$ 5.00

Річна передплата: в Англії...2 1/2 ф. ст., в Австралії ... 5 а. д. у Франції...

20 фр., в Німеччині...20 н. м., в Белгії...250 б. фр.

Поодинокі число 1.00 дол.

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. Monthly publication except August.

Editor: **Uliana Liubovych**
tel. 674-5508 (cod. 212)

108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003

Subscription in the United States of America \$9.00 per year, half year \$5.00; in Canada \$9.00 per year, half year \$5.00; in England 2½ pound sterling per year; in Australia 5 Austr. dollars per year; in France 20 fr. per year; in Germany 20 d. m. per year; in Belgium 250 b. fr. per year.

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices".

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Екзекутива:

Іванна Рожанковська	— голова
Олександра Різник	— заступниця голови
Любослава Шандра	— заступниця голови
Христина Навроцька	— заступниця голови
Ольга Ставнича	— заступниця голови
Евфрозина Мартинець	— протоколяр- на секретарка
Марія Савчак	— кореспонден- ційна секретарка
Марта Яцушко	— касирка
Поля Книш	— фінансова секретарка
Референтури:	
Ірина Захарко	— організаційна
Ірина Лончина	— виховна
Даня Дикий	— виховна
Люба Волинець	— культ.-освітня
Маруся Бек	— зв'язків
Камілія Смородська	— зв'язків
Теодозія Савицька	— сусп. опіка
Марія Барагура	— пресова
Дора Рак	— статутова
Вільні члени	
Орися Зінич	
Анастасія Вокер	
Контрольна Комісія:	
Ольга Муссаковська	— голова
Ірина Качанівська	— член
Надія Попель	— член
Наталія Лопатинська	— заступниця
Олена Шиприкевич	— заступниця

ПРЕДСТАВНИЦТВА

АНГЛІЯ:

"НАШОГО ЖИТТЯ"

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Billborough Estate
Nottingham, England
Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Nottling Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Supply"
16a Prospect St.
Gleroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2,
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Muenchen 5, Rumfordstr. 21

* * *

* * *

* * *

Зловлю я мить
як пташку пестрокрипу
Замкну її
у срібну клітку слів
Підсиплю зерна чистого
впоживу
Дам свіжої води
з криниці почуттів
Останься назавжди
пташино полохлива
Я зберігатиму тебе
мов скарб
Мого життя
хвилино трепетлива
В моїм ти серці
вирізьбила карб.

Благословенні будьте ви
безсонні ночі
проведені у думках творчих
чи в коханні
коли насіння духа
чи люської плоти
вростає у життя
Яка була б нудьга
як марні були би
прийдешні дні
без вас
безсонні плідні ночі!

Зародила нива мого життя
буйним житом дум колосистих,
маками натхнення,
волошками поезії.
Шумить моя нива,
хвилює жито,
маки з волошками розмовляють,
Може люди по́жнуть,
хліб пахучий спечуть,
а волошками й маками
молоді завітчаються...

ЩО ЗА НАМИ....

У цьому літньому числі тематика не зовсім відпочинкова. З Бразилії повернулася ще в травні референтка суспільної опіки д-р Теодозія Савицька і сьогодні містимо першу частину її статті про цю країну.

Наші дві представниці, молоді членки Головної Управи, повернулися з Мехіко. Цікаво послухати про те, що вони там зробили, що пережили, які їхні враження. Способи діяння можуть бути різні. Спосіб молодих патріоток, якщо не роджених то вихованих уже поза країною своїх предків, але до глибини серця зв'язаних зі своїм народом, з його стремліннями до волі, може бути інший від способу тих, чії патріотичні почування спрямовують їх до гострих виявів. Наче б то наболіла душа не вміла вдержати й опанувати крику там, де може більше враження зробити чітко аргументоване слово.

За нами промовляють факти, терпіння наших сестер, і нам треба не тільки їм співчувати, про них треба говорити так, щоб воно не тільки дійшло до відома, але щоб переконало про правдивість того, що говоримо. Для цього треба використовувати всякі доступні засоби. Наші представниці зробили це способом, який уважали в даних умовах за найкращий, найбільш переконливий, і про це вони в цьому числі розказують. Ми певні, що залишили вони значний і глибокий слід у пам'яті тих численних чільних представників різних народів і груп, з якими їм пощастило зустрічатися. Що їхній підхід був вдалий, засвідчує хоч би факт, що вони, враз з представницею УКК, були запрошені і брали

участь у прийнятті, яке влаштував президент Мехіко для офіційних представників Конгресу. Незалежно від того, що наша преса чомусь пропускає їхні прізвища, описуючи події у Мехіко (подаючи, напр., замість прізвища, "одна делегатка відчитала заяву"), їхнє перебування було успішне. Діяли вони "не для слави, а для справи".

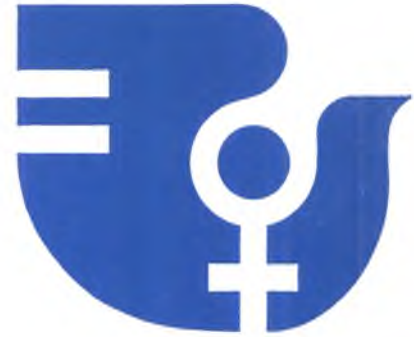
На жаль, знову мусіли ми відкласти багато цікавого, трохи легшого та й поважного матеріалу. Наші союзнянки аж ніяк не хочуть зрозуміти (а інколи приходить на думку що й не читають) обіжників та вияснень у справі "хронік" Замість хронік, дістаємо докладні описи імпрез не тільки з вичисленням усіх точок програми, але теж з враженнями присутніх та виступаючих тощо. Наша пресова референтка, член редакційної колегії, "не має серця" це все обтинати, і в результаті хроніка займає надто багато місця (на нашу думку, але теж на думку численних читачів). Треба ж узяти до уваги, що хоч "Наше Життя" це журнал СУА, але половиною читачок не союзнянки, а навіть союзнянки люблять читати тільки хроніку своєї округи, а в інших округах цікавлять їх події, факти, почини, імпрези, а не рецензії та враження присутніх. Про те, що союзнянки не читають обіжників, свідчить і те, що дістаємо дописи зовсім не в часі призначеному для даної округи та ще й чуємо (при кожній нагоді, навіть під час вакацій) зауваження, що "ми дописі післали, а ви не містите". Це такі наші вакаційні нарікання, щоб облегшити редакторське серце, яке плаче над низкою статей, які могли б зацікавити багатьох, а не могли зміститися за сторінках цього числа.

На обгортці: Двокольорова витинанка роб. Віри Вовк (виставка у Нью-Йорку)

Our cover this month: A two-color paper cutting — by Vera Wowk

Наша участь у Світовій Конференції Міжнародного Року Жінки

(на підставі записок Олі Ставничої — заступниці голови СУА)

18 червня — середа

Пізно ввечері наша делегація прибула до Мехіко.

19 червня — четвер

Ранком делегатки СУА Камілія Смородська та Оля Ставнича зареєструвалися в "Трибуні" (неофіційній конференції, про яку була мова в "НЖ" за червень 1975). Опісля поїхали до Об'єднаних Націй, де познайомилися з головним пресовим референтом та одержала для обох відпоручниць СУА пресові легітимації як репрезентанток "Нашого Життя". Ці легітимації дали їм можливість впродовж конференції брати участь у пресових засіданнях та дали право вступу на всі наради конференції.

Пополудні були присутні на відкритті "Трибуни", де познайомилися з головою Панама Журналіст Клуб, пані Аделею Фішер. Вона повідомила, що ще цього ж вечора відбудеться прийняття в палаті президента Мехіко. Користаючи з одержаного запрошення, Оля Ставнича, Камілія Смородська і Галя Гірняк (УКК) були учасницями цього прийняття. Знайомі могли побачити їх у цей вечір на вечірніх новинках еНБіСі — Ньюз, яке передавалося в США.

Під час цього прийняття зустріли вони пань: Гельві Сепіля (генеральний секретар Року Жінки та генеральний секретар конференції в Мехіко), Мільдрід Персінгер (голова "Трибуни"), пана — Данієля Паркера, (голова американських делегацій) та пані Патрицію Гутар (голова американських офіційних делегацій та представниця США до ОН в справах правного становища жінки). Крім цього, познайомилися з багатьома іншими представниками різних держав. Очевидно, інформували при кожній нагоді, кого вони репрезентують.

20 червня — п'ятниця

Ранком брали участь у "Трибуні". Після панелю "Building the Human Community" Камілія Смородська відчитала заяву про право людини, з'ясовуючи питання, як цими правами користуються жінки в Україні.

Під час перерви представниці СУА враз з делегатками українських професіоналісток Канади приготувляли заклик до всіх жінок, зацікавлених долею політичних в'язнів у світі, в якому запрошували зійтися з ними і "Міжнародною Амнестиєю" в середу 25 червня, для обговорення цих проблем. Ця заява була проголошена після панелю "Women Across Cultures" і зустрілася з оплесками та зацікавленням.

21 червня — субота

Ціла делегація США зустрілася в приміщенні американської амбасади, щоб познайомитися взаємно.

22 червня — неділя

Представниці СФУЖО, СУА та Українських Професійних Жінок Канади скористалися з запрошення й оглянули влаштовану для делегаток виставу мексиканського "Фолькльорік" балету.

23 червня — понеділок

На "Трибуні" після панелю "Право і правне становище жінок" (Law and Status of Women) Камілія Смородська виступала з заявою про правне становище жінки в Україні.

У тому часі Оля Ставнича була присутня на панелі "Attitude Formation and Socialization Process", на якому було дуже багато дискусій, так що не вдалося просунути нашу справу.

Пополудні враз з представницями Організації Професійних Жінок Канади обидві делегатки СУА приготувляли двомовні афіші та повідомлення до газет про засідання в справі політичних в'язнів, яке призначено на 25 червня. На цю зустріч виготовлено меморандум.

24 червня — вівторок

Увесь день до пізнього вечора делегатки СУА і Галя Гірняк (УКК) займалися друкуванням та роздаванням пресових звідомлень (press releases) та повідомленням "Трибуни" і ОН про заплановану на 25 червня пресову конференцію.

25 червня — середа

Уранці представники українських організацій пішли на зустріч до президента Охеда, якому передали меморандум у справі переслідуваних в Україні. Камілія Смородська в тому ж часі приготувляла "Український інформативний центр" при "Трибуні". Повернувшись від президента Охеда, їй з допомогою прийшла Оля Ставнича, яка приготувляла пресові інформації на пресову конференцію.

Ця конференція зібрала велике число присутніх з преси та телевізії, в тому теж з комуністичного блоку (репортер "Правди"). Ціллю конференції було інформувати про політичних в'язнів і переслідуваних в Україні та звернути увагу і коментувати голодівку, яку рівночасно проводили інші представниці українських організацій на "Трибуні".

26 червня — четвер

Діє "Український центр", який обслуговували представниці США і який відвідало багато гостей, в тому представники 27 країн (3 з комуністичного блоку).

27 червня — п'ятниця

Офіційне закінчення "Трибуни". Представниці США збирали матеріали у пресовій секції ОН.

28-29 червня субота-неділя

Оглядини пірамід за містом, самого міста, Антропологічного Музею Мехіка, зустрічі з різними делегатами й мешканцями Мехіка.

30 червня — понеділок

Ранком зустріч українських делегатів з амбасадором США. Пополудні представниці США зустрілися з п. Мілдред Тальбо, головою Національної Ради Жінок на "коктейл парті".

Увечері о год. 9 СФУЖО і США приготували прийняття у Дель Прадо Готелі для всіх делегаток, яке пройшло з значним успіхом. Дарма що день мав дуже вивопнену програму, на прийняття прийшло понад 50 осіб, між якими були делегати Японії, Франції, Німеччини, Америки, Мехіка та ін.

1-2 липня — вівторок — середа

Делегатки аж до свого виїзду збирали інформації та матеріали в пресовому бюро ОН, як теж перевели численні розмови, уділяючи інформації.

Оля Ставнича, Уляна Дячук (УНС) і Каміля Смородська під час Конференції у Мехіко

Mrs. Olya Stawnychy, Mrs. Ulana Djachuk (U.N.A.) and Mrs. Camille Smorodsky in Mexico City

З ОСТАННЬОЇ ХВИЛИНИ

Радіо "Свобода" запросило на інтерв'ю референтку зв'язків США Камілю Смородську, яка повернулася недавно з конгресу в Мехіко. Темою розмови були виступи репрезентанток США на т. зв. "Трибуні", де Каміля Смородська двічі відчитала заяви (про політичних в'язнів жінок і про репрезентацію Радянського Союзу в ОН).

Інтерв'ю з запланованих 5-ти хвилин продовжилось коли Каміля Смородська розказала про запити які вона ставила репрезентантам Радянського Союзу та свої з ними "блискавичні" дискусії.

Союзянки взяли участь У Конвенції Генеральної Федерації Жіночих Клубів

На знімку стоять: пані Верн Фаерсон — голова Міжнародного Клубу поміж Камілею Смородською та Олею Ставничею. Сидять пані з Департаменту Міжнародних Зв'язків при Генеральній Федерації.

Міжнародна Конвенція та 84-ий з'їзд Федерації Жіночих Клубів відбувся у Вашингтоні 8-12 червня ц. р. Від США участь взяли: заступниця голови США Оля Ставнича і референтка зв'язків Головної Управи Каміля Смородська, а теж голова місцевого відділу США Марта Терлецька. В часі Конвенції наші представниці роздали багато летючок про США, брошури про політичних в'язнів тощо. 10 червня взяли вони участь у міжнародньому бенкеті. Увагу репортерів та їхніх камер притягали наші представниці, одягнені в українські історичні одяги.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Крістіна Росетті (1830-1894)

В ателіє художника

Одне лице глядить з усіх полотен,
ця сама постать — то сидить, то йде:
а ось вона й сама, укрита, где,
а в дзеркалі весь чар її істоти.

Чи королева вся у позолоті,
чи в зелені дівчатко молоде,
свята чи-ангел на картині, де
ця сама думка в цій же самій плоті.

Він живиться лицем цим день і ніч,
вона ж на нього дивиться ласкаво,
ясна, мов місяць, мов мигтіння свіч,

незблідла від чекань, і нелукава,
така, як в час надії перших стріч,
така, якою снить його уява.

З англійського переклала
Марта Тарнавська

Недавно відвідала я Бразилію, де перебула серед українців чотири тижні, як представниця Союзу Українок Америки у зв'язку зі Стипендієюною Акцією, яку провадить СУА. Поїздка ця дала Союзіві Українок Америки дуже багато цінних матеріалів і інформацій про потреби й можливості української громади в Бразилії, про що мова в дописах на цю тему.

Це вже не листування, а справжня, реальна, дуже сильно пережита зустріч з українцями в далеких поселеннях, де, крім українських священників чи монахинь, "катехиток" ще ніколи не ступала нога інших українських відвідувачів.

Багато тут рідного, як колись перед десятками літ у селах в Галичині: рідна мова, шира українська гостинність, добродушність, часто убогство, глибока релігійність, безмежна жертвенність, багато образів святих, що дивляться з висоти стін, як ті колись на рідних землях. За образами позатикані знімки живих або померших членів родин, а в багатших хатах вони в "позолочуваних" рамках вкривають цілу стіну.

На роздоріжжях хрести. При дорогах, на місці смертних випадків, малі хрестики пригадують водіям, щоб уважно їхати. Дуже багато тих хрестиків, бо їзда автом у Бразилії небезпечна.

Церква і дзвіниця в Понт Уніон де Віторія. Біла картка при дверях це список переслідуваних в Україні за яких треба молитися.

Church and bell tower in Point Union.

Тут знов хрест, великий хрест-пам'ятник, свідок страждань перших українських поселенців, убитих тубільцями, які нападали на українські поселення. Похоронені там батьки і діти, які зазнали жорстокої смерті.

Немає в Бразилії білих хат під стріхами та пишних

Хрест біля церкви який поставлено на вістку про проголошення Самостійної України у Вера Гуарані, Штат Парана

Cross commemorating Ukrainian independence.

соняшників, хоча хтось казав, що "десь" є. Різнобарвно розмальовані яскравими красками хати бідних і багатих притягають увагу. Усюди коло хат багато квітів та чудова тропікальна рістня.

А діти? Деякі бідненькі, як колись у наших селах, маленькі, босоногі (було тепло), 5, 6-літні піклуються своїми меншими замурзаними братчиками й сестричками, бо мама і старші в полі, "на росах".

Молодь у школах монахинь і в семінарах чисто вдягнена, чемна, слухняна, трохи боязлива. Багато з них — це діти з незаможних родин, деякі стипендисти і стипендистки Союзу Українок Америки — а всі вони надія і майбутність української громади в Бразилії.

А міста? Вони менш цікаві, ніж далекі українські колонії, хіба за винятком цих, де живе більшість українців, там же наші студенти-стипендисти СУА!

Прудентопіль! Бразилійці називають його українським Ватиканом, бо це справді величаво розбудований осередок релігійного й освітнього життя.

Церковні дзвони в Прудентополі могутні — з далеких колоній скликають людей на Службу. Вози запряжені кіньми, джипи, вантажні авта для спільної їзди 20-30 людей, також особові автомашини привозять людей до церкви. А між людьми в церкві

старенькі дідусі й бабуні в традиційних селянських одягах, а їхні внуки і правнуки це вже виглядом і вихованням повністю представники модерної доби.

На кожному кроці зустрічаєте чи не останки старих часів, яких місце займають нові, з усіма змінами й у всіх формах, що їх приносить модерна доба.

* * *

Про цю дуже особливу своїм значенням поїздку в глибину українських поселень буде ряд дописів в українських часописах, а також українське громадянство матиме змогу оглядати численні прозирки з життя і буття українців в Бразилії.

Під час мого перебування в цій далекій країні мала я нагоду зблизька пізнати життя українських поселенців та їхні надбання за кілька десятків літ. Перша ж бо масова еміграція українців до Бразилії була при кінці 19-го століття (1895 р.).

Перші емігранти — це були в більшості неосвічені селяни, яких заманили нечесні агенти, щоб на Українських поселенцях заробити гроші. Залишили вони рідну землю в надії на краще життя, а бразилійський уряд призначив їм на поселення дикі праліси, де були вони здані на власні сили, без жадної опіки чи допомоги з боку уряду, чи від українського материка. Серед цих важких умовин життя

Будинок першої кооперативи, яку оснував о. Роздольський біля 1878-1880 рр. в Сієрра де Дорізон, Парана.

Building of the first Ukrainian Cooperative.

поглибилася ще більше релігійність української людини, бож одинокі що залишилися тим нещасним жертвам еміграції це була віра в Бога і надія на краще майбутнє. Тому українські місіонери, які приїхали згодом до Бразилії, мали пригожий ґрунт до праці. Серед хлопців і дівчат було багато таких, які

Ольга Корчагін, б. стипендистка СУА навчає українську мову в Інституті в Прудентполі.

Olha Korchagin — UNWLA scholarship recipient, teacher of Ukrainian language.

почували покликання до духовного стану, у висліді чого в Бразилії є тепер дуже добре поставлена церковна організація, з широкою сіткою монаших чинів, які провадять школи, порядкують церкви та помагають хворим.

Найчисленніші це Сестри Службениці. Були вони (три сестри) прислані Митрополитом Андреем Шептицьким. Тепер Сестер Службениць в Бразилії є понад 400. Мають вони 40 домів, провадять інтернати для дівчат, звичайно вбогих, з яких деякі стають згодом монахинями. Крім цього є ще Сестри св. Анни, Йосифітки, а останньо організуються СС. Василіянки. Існує теж світський Інститут Катехиток Серця Ісусового. Тих усіх жінок, що стали на службу церкви в Бразилії, є біля 700-800, не вчисляючи численних в новіціяті і тих, що до новіціяті приготовляються. Це велика і сильна "армія", яка допомогла створити сильні основи церковної організації і допомагає їх втримати. Слід згадати що Сестри Службениці мають два власні шпиталі.

У Бразилії є понад 60 українських священників з власною єпархією (від 1958 р.) з єпископом Кир Йосифом Мартинцем та єпископом-помічником Кир Ефремом Кривим.

У 1935 році о. Йосафат Рога, ЧСВВ, заснував семінарію-гімназію для хлопців, кандидатів на священників. Через цю школу перейшла досі понад одна тисяча хлопців, з яких 43 є священниками, кільканадцять кінчає тепер теологію в Римі, решта вибрали світське життя. Є також василіянські і світські новіціяті і вищі семінари. Однак без вагання можна сказати, що українська церква могла дійти до такої зорганізованості, саме завдяки невтомній праці жіночих згромаджень-Сестер.

(Продовження в наступному числі)

НА ЮВІЛЕЙНИЙ ДАР ВПЛИНУЛО ДОСИ

За м. червень 1975 р. зложили:

ОКРУЖНІ УПРАВИ І ВІДДІЛИ СУА ВІД ЧЛЕНОК, ОРГАНІЗАЦІЙ, УСТАНОВ І ГРОМАДЯН:

75 дол. — Округна Управа Відділів — Філядельфія

В тому по 25 дол. — Т-во Українських Інженерів — Відділ у Філядельфії
О.Б.В.У.А. (ветерани) — Відділ у Філядельфії

Споживча Спілка — Пазунок — Коженівський

300 дол. — 70 Відділ в Пасейку
В тому по 25 дол. — "Самопоміч", — ООЧСУ

по 10 дол. — Зенон Познахівський
24 членки Відділу

260 дол. — 65 Відділ — Нью Брунсвік
В тому

40 дол. — Наталія Павлишин
по 25 дол. — др Антін і Святослава Жуковські, інж. Богдан і Оля Поповичі

по 20 дол. — 65 Відділ, Іванна Ратич,
Володимир Дуб
по 10 дол. II членок Відділу

195 дол. 43 Відділ — Філядельфія
В тому 25 дол. Відділ

по 10 дол. — 17 членок Відділу

140 дол. 20 Відділ — Філядельфія

В тому 20 дол. — др. Наталія Пазунок
по 10 дол. — 12 членок Відділу

135 дол. — Нью-Йорк

В тому 50 дол. — Марія Бачинська
25 дол. — Олена Волошин
по 10 дол. — 6 членок Відділу

125 дол. — 71 Відділ — Джерсі Ситі
В тому 25 дол. Український Конгресовий Комітет

20 дол. — Відділ
по 10 дол. — Пластприят, Лена Проць,
Антін Шубак, 5 членок Відділу

120 дол. — 92 Відділ — Манвіл, Н.Дж.
По 10 дол. — 12 членок Відділу

114 дол. 9 Відділ — Бінгемтон

В тому по 25 дол. — Жижномірська,
М. Кокорудз
по 10 дол. — Д. Билова,
5 цеглин — 12 членок Відділу
4 дол. — даток

95 дол. — 64 Відділ — Нью-Йорк

В тому 25 дол. — М. Мриггод, 20 дол.
— Відділ
по 10 дол. — Марійська Дружина
Непорочного

Зачаття, 4 членки Відділу

75 дол. — 28 Відділ — Ньюарк — Ірвінгтон

В тому 25 дол. — Оксана Кузьмак
по 10 дол. — 5 членок Відділу

55 дол. — 100 Відділ — Картерет, Н.Дж.

В тому — 25 дол. — Відділ
по 10 дол. 3 членки Відділу

50 дол. — 67 Відділ — Перт Амбой

40 дол. — 44 Відділ — Філядельфія
В тому по 10 дол. — Відділ, 3 членки Відділу

Разом 1,779.00

ОСОБИСТІ ПОЖЕРТВИ:

25 дол. — Ляриса Біланюк — Валлінг-форд, Па.

Поля Книш
фінансова секр.

НАША ОБКЛАДИНКА

Зацікавлення мистців слова іншими ділянками мистецтва — явище, з яким щораз зустрічаємося. Видно, обдарені вмільстю володіти словом шукають теж способу виявити своє світовідчуження, зрозуміння для краси в інших ділянках мистецтва.

Віра Вовк — поетка, перекладач, письменниця, зацікавлена усім що гарне, декілька років тому привезла з Бразилії, де постійно проживає, свої малюнки, а цього року кольорові витинанки. В лютому (8-9) цього року в робітні Слави Геруляк відбулася дво-денна виставка цих витинанок. Їх техніка сперта на народніх витинанках, про які пише в нашому сьогоднішньому числі друга письменниця і поетка Леся Храплива-Щур, яка проживає тепер в Канаді. Довідавшись, що вона цією ділянкою мистецтва цікавиться, ми попросили її написати статтю. Леся Храплива не тільки вивчає цю ділянку, але сама залюбки практично використовує цю вмільсть, витинаючи на взір народніх декоративні витинанки.

На виставці Віри Вовк ми побачили низку дво-і більше кольорових витинанок, у яких вона стосує народню техніку але komponує взори самостійно. Одну з таких витинанок містимо на обкладинці, а другу в числі.

Ми зустріли Віру Вовк на виставці та очікували її відвідин у редакції. На жаль, вона захворіла і не могла прийти, а ми хотіли дізнатися про її плани і наміри. Як відомо, має вона великі осяги як перекладач, особливо ж на португальську мову. Її старанням вийшли два томи новель, одна збірка поезій, а теж антологія-альбом українських поезій та відбиток графік і малюнків українських мистців. Особливо гарно оформлена якраз ця остання антологія, яка є вислідом праці Віри Вовк, яка не тільки займалася перекладами, але і виданням та розповсюдженням цього вартісного видання.

Поіменні списки членок СУА, які закупили 10 дол. цеглини подавати будемо на обкладинках в чергових числах "Н.Ж.". Просимо такі списки надсилати враз із грошевиими переказами.

В гарячі дні липня і серпня єдина відрода сидіти під шатрами великих дерев, безумовно ті, хто мають охолоджувачі в хатах мають додаткову насолоду ще й дивитися на телевізійні програми, але я стара мрійниця люблю природу, люблю відчувати її, тому я задоволена своєю вулицею, де живу. Вона широка, а головне зелена. По обох боках ростуть клени і то такі високі, що як глянеш вздовж її, то неба немає, лише зелені гілки переплітаються між собою, піднімаючись угору, наче церковне склепіння. Вдень сонечко кидає свої проміння на листя, а вночі світлячки виблискують на них. Вітрець, граючись і собі перебирає листки нача струни бандури і такий спокій огортає тебе, що не хочеться ні про що думати, але думи, як хмарки, пливають поволі, а часом швидко одна за другою, наче фільм перед очима. Нема різниці ні в часі, ні в віку. Знову між товаришками — пляж на Дніпрі, вакації під Києвом...

Сидимо ми вдвох з товаришкою на подвір'ї її бабуні в Таращі. Перед хатою в них ростуть три вишні, це бабуня посадила, коли доні народилися. Праворуч від хати кроків сто п'ятдесят — двісті три дуби, це дідові саженці в пам'ять народжених синів. Вишні — рясні і добре урожайні. Дуби — високі, гарні. Скільки їм років? Недалеко від хати сад. Колись було його вісім десятин, та колгосп відрізав сім. І стояв він мертвим. Дерева всохли, ніхто його не пильнував, навіть пташиного співу не було чути там. Сидячи на призьбі ми чекали на вечерю, яку варила тітка надворі. Вечеряли також надворі за малим круглим столиком. Ще й досі пригадую смак тієї затірки. Тиша навколо, лише від подуву вітру безшелесно спадали листки вишні, помірно застеляючи день, який не означає звуків, немов дієзи в ключі, немов початок непочатого.

Я люблю цей настрій, в ньому є щось досконале, поважне й трохи незрозуміле.

Але цю тишу порушували сусідіві "дачники", які приїхали з Києва на "курорт" і на добрі харчі (масло, яйця, молоко, сметана). Голосна розмова, співи під гітару і мандоліну порушували ідилію тиші. Хотілося сховатися від всього, що нагадувало гамірне місто. Ми часто ходили вечорами в

поле. Ідеш поміж скиртами скошеного хліба, ступаєш на стерню обережно, щоб не наколоти ноги, а стерня, як навмисне, випростається і обов'язково вколить тебе. Тихо... Світ здається такий широкий, і за спиною наче крила виростають, так би й полетів. А мрії, мрії... їм нема утримку. Летять куди хочуть...

Одного вечора з нами на прогулку пішла і бабуня з Тарасиком (найменший бабунин внук). В полі стояла тиша, лише, деколи вітрець пролетить і знову тихо...

— Треба дощу — сказала бабуня.

— Душно — промовив моєї товаришки тато, вдивляючись в немов вогнем осяяне небо.

— А мені добре — подумала я. Тут більше свіжого повітря, ніж в місті. Тут тихо, хороше!.. Ходили ми не довго. Тарасик скоро втомився, і ми вирішили сісти відпочити на межі коло макового поля, проходячи повз яке було чути, як дзвонять зерном спілі макові головки. Недалеко від нас під берізкама стояв хрест. Цей хрест я бачила, як їхали до Таращі. Візник пояснив, що там поховані подорожні убиті грабіжниками.

— Так тут у вас небезпечно? — запитала я візника.

— О, ні! Це давно було, десь в роках 1919-1920. Мені було трохи дивно. Яким чудом при дорозі зберігся хрест, коли їх з церков поздіймали! Пізніше ми з Танею приносили свіжі польові квіти під цей хрест, одна клала, а друга дивилася, щоб була, хтось не йшов.

Вдивляючись в червоняві відблиски вечірнього сонця на хресті, вдихаючи запах стиглих овочів, які бабуня розложила на хустці, здавалося, що все злилося в одне; вечір, запах овочів і предчаснопожовкле листя березок, що, поволі опадаючи, встеляли підніжжя хреста золотими сльозинками по незнаних подорожніх. Сиділи мовчки. Тарасик спав, поклавши голівку бабуні на коліна. Легкий вітрець ворухив його волоссячко.

Сонце зайшло. Вплив місяць із-за хмарок. Зірки засвітилися мірядами яскравих свічечок, і в цьому світлі було щось манливе і кличне. Мов течія, що

захоплює душу і тягне в невідоме, туди де нема кінця...

— Бабуню, а що це за хрест, чому він стоїть при дорозі? — запитала я. Танін тато похилив голову. Бабуня нічого не відповіла, лише нахилилася і поцілувала Тарасика в чоло, а потім підняла голову і на її очах ми побачили сльози.

Таня подивилася на мене, а я на неї... Мовчанка здавалася нам дуже довгою, а це більше загадковою.

— Це ... хрест над моїми синами і синами інших матерів — вона наче захлинулася, а потім витираючи сльози — О! якими ж молодими загинули вони. Боронили волю народу свого. Якби ж вони знали, що їхня кров пропала марно! Ой, діточки ж мої діточки!

— Мамо лишіть! — обізався Танін тато.

Бабуня наче заніміла. Танін тато ще нижче схилив голову.

— Так ось, яка його правда? Тому то він ще стоїть! — промайнуло в моїй голові. Щось гнітючо-тяжке лягло на мозок. Родинна таємниця... Оце ті, борці за волю про яких говорив мені Василько!

Навкруги стало ще тихіше, лише здушене схлипування зрушувало нічну тишу...

Львів 1943 р.

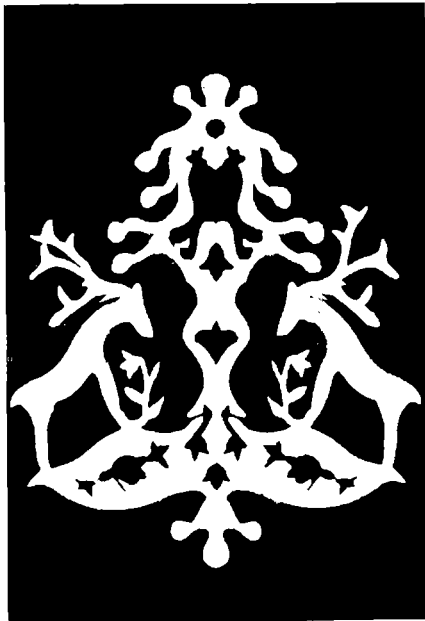
"МІЙ ПЕРШИЙ СЛОВНИК"

Редакція "Нашого Життя" одержала вже рецензійні примірники книжки "Мій перший словник", про який була згадка у травневому числі НЖ. Ця ілюстрована книжка дає малютам можливість вивчати та плекати українську мову легким, пристосованим до їх віку способом. Це теж посібник для батьків та вихованків. Ціна 6.00 дол.

Замовляти можна!
Ply Co-op Ltd.
768 Queen St. West
Toronto 3 Ont. Canada

Згодом буде можна замовляти цю книжку через "Наше Життя."

У наші часи можна з радістю відмітити в побуті нашої діаспори, чи ще точніше, жіночої її частини, щораз виразніший поворот до стародавніх українських традицій. Мрією багатьох дівчат стає українське весілля з короваєм та вінкоплетинами, повертається до колишньої пошани українська вишивка, що її, був час, молодь почала зовсім уже закидати. Сьогодні ж відкривають цю вишивку, як незвичайно естетичну прикрасу одягу, навіть міського, модерного, як декорацію ентер'єрів. Писанкарство та кераміка стає гордістю багатьох українок у світі. Численні вишивані вечерниці з вирізненням най-

*Витинанка — роботи Лесі Храпливої- Щур
Paper cuttings — work of Lesia Chraplywa — Czshur*

кращих моделей та виставки українського мистецтва, чи то для внутрішнього вжитку, чи тим більше для пропагандивних цілей, як і дуже популярні та цікаві базари — збуджують живе зацікавлення українським мистецтвом навіть у молодшого покоління наших жінок, навіть у тих, що познайомилися з українською культурою тільки з передання, в родинних домах, українських школах та організаціях на чужині. Можливість застосування й належного використання нашого мистецтва спонукує щораз більше наших жінок цікавитися ним, вдосконалювати різні його техніки, студіювати зразки, а вкінці, на основі існуючого, творити своє власне, нове стилізування. Правда, останнє завдання важке, щоб не сказати "небезпечне", бо за індивідуальне стилізування не можна братися без основного вивчення та тонкого вичуття стилю. Тоді

саме настає небезпека його опоганити та обезвартіснити. До того ж не зовсім совісні фабриканти підсувають часом, а то й пускають в масовий обіг речі нібито дуже "українські", як ось "вишивану" порцеляну на посуді цілком неукраїнських форм, чи друквані на полотні взори, що можуть виглядати навіть ефективно, але насправді профанують тільки високе мистецтво повновартісної ручної вишивки.

Тут розкривається широке поле можливостей для наших жіночих організацій у піднесенні рівня зрозуміння й відчуття естетики й правильного "українства" в мистецьких працях нашого жіноцтва, у поширюванні того, що справді продовжує, збагачує й розвиває український стиль, у ліквідуванні того, що від цього стилю далеко, і тільки псує поняття про нашу власну вартість у нас самих та в чужинцях.

Коли ж говоримо про розвиток різних ділянок українського народнього мистецтва, що в наших умовах можливі й доступні кожному, варто б згадати теж і гарну традицію українських паперових витинанок.

Хоч це не надто широко відоме, існує і така галузь нашого мистецтва. І вона незвичайно цікава та повновартісна, дарма що відносно молода, бо початки її сягають не дальше часів, коли взагалі можна було дістати папір як матеріал до цієї праці. Правда, деякі мистецтвознавці думають, що сучасні чи недавні витинанки — це спадкоємці прадавніх вирізувань із бляхи на окуттях скринь, прикрасах металевих замків тощо, та вирізувань із сукна чи шкіри, як їх бачимо в нашивках на кожухах чи свитках. У всякому разі орнамент витинанок, чи то геометричний, чи рослинний, звіриний, а то часто і з вплетеними людськими постаттями, нагадує своєю стилізацією мотиви вишивок, розмалювань української кераміки, різби в дереві, може навіть і старовинних ініціалів та заставок у рукописних книгах. А вже найбільше зближені витинанки до розписів стін, печей та покуть українських хат. Вони й служать тій самій цілі-їх приліплюють на видних місцях у хаті, а то й на зовнішніх стінах, під стріхою, де вони захоронені від поганої погоди. Часто ж уживають теж витинанку, як частину мальованого розпису. Є навіть здогади, що витинанки постали насамперед як взори-патрони для розписів стін, що їх сільські мистці виготовляли, щоб повторювати при нових замовленнях раз уже скомпонований взір.

Витинанки роблять з барвистого, блискучого паперу, часом навіть із золотого. Звичайно одна витинанка зроблена тільки з паперу однієї барви, одначе подекуди зустрічаємо теж комбінації різних кольорів. Барви витинанок або живі, яскраві, або ж навпаки ніжно-пастилеві.

Уся таємниця, а при тому й зручність витинанок полягає в тому, що їх виконується з паперу складеного кілька разів, чи то променисто, чи в гармонійку, чи тільки вдвоє. Витинається імпровізований орнамент без ніяких попередніх зарисовань чи навіть зазначень, ножицями чи ножем. Це кожноразово нова творча праця. Коли ж розкласти зложену витинанку, витятий один раз орнамент виходить повторений більше разів, створюючи чи розетку, чи рядок однакових елементів — щось на зразок хороводу, чи просто мотив із двобічною симетрією. Розкладена після закінченого виконання витинанка творила, мабуть, і для самого мистця-своєрідну несподіванку, щось на зразок непередбаченого ефекту повторення елементів у калейдоскопі. Та це, зрештою питання вже дуже глибокої аналізи творчого процесу: наскільки готовий твір уже існує в уяві мистця, а в якій мірі він є вислідом чи то неусвідомлених його духових процесів, чи просто випадку.

Витинанки відомі по всій Східній Україні, а особливо пишастся ними східне Поділля, відоме взагалі з щедрої кольористики та багатства мотивів у кожній ділянці народного мистецтва.

Цікаво, що саме в наші часи витинанкарство оживає й на Україні, поряд з іншими ділянками, як ось народня пісня, обрядовість, живопис. Відроджують його не вишколені мистці, а талановиті аматори з народу, як, наприклад, учитель у селі Саївці Могилів-Подільського району на Вінниччині, що сам почав витинати разом зі своєю ріднею, а за ним і все село "згадало свою давню вмілість". Душею ж цього руху є старенька селянка-колгоспниця Наталя Кушнір, що не лиш залюбки й успішно творить усе нові, стильові форми витинанок, але й уміє широко, всіми засобами багатой усної сповесности, інтерпретувати зміст та значення своїх витинанок. До речі, саїнські витинанки діждалися навіть уваги мистецтвознавців та виставки в Києві.

Це явище характеристичне, подібно, як спонтанне зростання таких талантів, як Єлисавета Миронова, Катерина Білокур, чи Наталя Білокінь, у народньому примітивному живописі. Хочеться вірити, що це геній українського народу реагує на большевицьке змасовлення та збуденіння культури, що проти нього так різко виступає у своїх писаннях Валентин Мороз. Реагує, відновлюючи та розвиваючи давні традиції.

Непогано було б відновити і в нас це мистецтво. Воно, здається, відповідає особливо нашій "нетерпеливій" добі, бо витинанки даються легко, швидко й не вимагають ніякого окремого приладдя. До того ж вони знаменитий засіб, щоб виробити власне відчуття краси, вжитися в український стиль. Це особливо корисне для дітей у наших школах, але чи тільки для дітей? Кожна жінка повинна ж усе

Витинанка роб. Лесі Храпливої-Щур
Paper cutting — work of Lesia Chraplywa — Czsfur

життя вдосконалювати своє відчуття краси та змагати до творення чогось раз-у-раз кращого.

А ще витинанки могли б знайти саме в нас дуже широке застосування, чи то на виставках українського мистецтва, чи на виробах, що їх продаємо на базарах, як от закладки й обкладинки до книжок, до альбомів, святочні картки, поздоровлення, запрошення, картки з визначенням місць для гостей при столі, вже й не згадуючи про можливості цікавого їх використання у прикрасах на ялинку. Вживані обережно, без переладунь та зі смаком, можуть вони зрештою прикрашувати і в нас сволоки, що подекуди трапляються, одвірки, покуття біля святих образів. Знов же, перенесені на сукно, можуть дуже добре прикрашувати одяг, жіночі торбинки, декоративні подушки, макатки, тим більше, що можна сьогодні знайти сукно, яке держиться тільки припрасоване до якоїнебудь матерії.

Можливості отже великі і тепер, коли, може, через звільнення більшої кількості наших жінок від заробіткової праці, може, і через вічний потяг до творчости й краси, що було завжди прикметою українки, ми займаємося інтенсивніше нашим народнім мистецтвом, варто б нам спопуляризувати і цю його вітку.

Бенджамін Френклін:

- Юрба — це потвора: багато голів, жадного розуму.
- Служити громаді вірно і повністю вдоволити її — неможливо.
- Не суди багатства людини ані її побожности на основі того, як вона виглядає в неділю.
- Люби ближнього — але живоплоту не зривуй.
- Як хочеш позбутися небажаного гостя, позич йому гроші.
- Бог лікує, а лікар бере заплату.
- Після трьох днів чути і рибу і гостей.
- Блаженна людина, яка нічого не сподівається: вона ніколи не розчарується.

ПРО БІБЛІОТЕКАРСТВО ВЗАГАЛІ І ПРО ПРАВНИЧЕ ЗОКРЕМА

Бібліотекарство має старі і славі традиції. Одною із найкращих бібліотек старовинного світу була бібліотека Аристотеля, а грецький поет Калімах, що жив у 3. ст. до Христа, відомий сьогодні передусім, як упорядник першого в світі бібліотечного каталогу славетної олександрійської бібліотеки. Професійними бібліотекарями були Ляйбніц — німецький філософ 17 ст. та Казанова — письменник і дипломат 18 ст., що його ім'я стало синонімом Дон Жуана.

Бібліотекарство, як окрема і точно визначена професія, почало свій розвиток в пізньому 19 ст. В наш час, коли грамотність, стала універсальною, коли загальна освіта підноситься на щораз вищий рівень, бібліотеки стали невід'ємними складниками цивілізації. До недавня ще головною функцією бібліотек і бібліотекарів вважалося комплетування і зберігання книжкової продукції. Тепер, коли повинь друкованого слова заливає все наше життя, бібліотекарі — за висловом видатного еспанського філософа 20 ст. Ортеги — Гасета — мусять служити як греблі, що їм цю повинь призначено стримувати, регулювати, направляти.

Був час, коли в бібліотекарську професію в Америці наплило чимало освічених, звичайно, незамужніх, жінок, що вважали себе "охоронцями книг" і часто охороняли їх не лиш від знищення, але і від читача. Ці благородні дівичі "спричинилися до того, що бібліотекарство набуло не надто позитивну олінію "делікатної професії для інтелігентних, але надмірно цнотливих старих дів". Такий стереотип можна де-не-де зустріти ще й сьогодні серед малоосвіченого населення, що має мало контакту з бібліотеками. Насправді ж бібліотекарство сьогодні це дуже активна, а навіть агресивна професія, що на першому пляні ставить службу читачеві, що обслуговує цього читача не лише книгами, але й документами, фільмами, мікрофільмами, платівками, магнітофонними записами і що для кращої організації та адміністрації матеріалів використовує щораз то нові здобутки технології з компютерами включно. Серед бібліотекарів тепер значний відсоток — мужчини.

В бібліотекарській професії існують різні вужчі спеціалізації. Деякі з них пов'язані із виконуваною функцією. Напр. у маленькій бібліотеці, що її веде один професійний бібліотекар, всі функції — закупу і селекції книг, каталогування і класифікації, випозичання матеріалів, обслуги клієнтелі, довідкової та бібліографічної праці та загальної

адміністрації грішми, будинком, колекцією та персоналом — можуть належати до одного бібліотекаря, що виконує їх при допомозі непрофесійних помічників. У великій установі всі ці функції належать окремим професійним бібліотекарям, а то й цілим відділам. Інші спеціалізації пов'язані з родом бібліотеки. Є загальні громадські бібліотеки, дитячі бібліотеки, бібліотеки для сліпих, університетські бібліотеки, а є теж бібліотеки, які спеціалізуються в одній якійсь ділянці знання, напр. медичні та правничі бібліотеки.

Освіта для професійного бібліотекаря в Америці включає диплом бакалавра з будь-якого вибраного предмету та диплом магістра з бібліотекознавства. Для тих, хто бажає працювати в спеціалізованій якійсь бібліотеці, побажани підстави із споріднених предметів, напр. бакалавр хемії чи біології та курси медичного бібліотекарства для медичних бібліотекарів, бакалавр суспільних наук, та курси правничого бібліотекарства для правничих бібліотекарів. В міру зростаючої конкуренції щораз більше кандидатів із подвійними дипломами: серед правничих бібліотекарів чимало вже є таких, що крім першого диплому бакалавра та магістерського диплому з бібліотекознавства, мають теж закінчені правничі студії. Ціняться серед бібліотекарів, хоч вирішального значення не має, другий магістерський диплом з предмету зацікавлення. Дуже допоміжне в бібліотечній праці, зокрема ж для всіх, хто хотів би працювати в ділянці каталогування і класифікації, хоч би й поверховне знання кількох чужих мов.

Правничі бібліотеки існують не тільки при всіх правничих школах Америки, але теж при судах, адвокатських палатах, великих правничих фірмах, великих забезпечених компаніях, міжнародного значення корпораціях. Довідник правничих бібліотек, напр. на одне тільки місто Нью-Йорк містить 78 таких бібліотек, в тому числі 7 таких, що мають понад 100 тисяч томів кожна і затруднюють пару десятків професійних правничих бібліотекарів. (Чікаґо має 34 такі правничі бібліотеки, в тому 5 великих, на Філядельфію таких бібліотек є 22, що з них 3 мають понад 100 тисяч томів кожна). Правничі бібліотеки різняться від інших бібліотек передусім типом матеріалів, довідковою працею та клієнтелею. Правнича література — це в першу чергу сотні томів судових рішень, що становлять головний стрижень американського права, та збір законодавства на поземі федеральному, стейтовому та льокальному. Довідкова праця з цим матеріалом

вимагає ознайомлення з цілою системою оригінальних і ефективних правничих індексів. Клієнтеля правничої бібліотеки — це теперішні і майбутні члени правничих професій, професори, студенти права, адвокати, судді. Тривіальних питань майже не буває: за кожним майже питанням скривається або важлива проблема людської долі і тисячі доларів майна або серйозна академічна робота. Великі правничі колекції мають, крім законодавства та судових рішень, велику кількість допоміжного матеріалу у формі різних офіційних державних документів, парламентарних рапортів і переслухань, наукових розвідок і підручників та коментарів. У великих правничих бібліотеках бувають теж колекції міжнародного права: договори й документи, рішення міжнародних судів, наукові розвідки, а теж і колекції права різних чужих країн, звичайно у чужих мовах. Все це — матеріали "сухі"; про них можна було б сказати словами Аліси з Країни Чудес: "що варті книги, в яких немає ні малюнків, ні конверсацій?" — праця з правничими матеріалами вимагає уваги й пильності і кожне питання — новий виклик. Але вона дає сатисфакцію.

В правничому бібліотекарстві працює тільки кілька українських бібліотекарів. Взагалі ця ділянка серед українців маловідома. Брак відповідної інформації та незнання мови були, мабуть,

головними причинами, що сотні новоприбулих до Америки українських правників переключилися на далекі від їхньої професійної підготовки фахи, не використавши можливостей, що їх можна було здобути в світі правничого бібліотекарства. А які ж можливості у цій ділянці сьогодні? Ринок праці для людей з гуманістичною освітою останнім часом помітно підупав. Всетаки, для бібліотекарів можливості праці значно кращі, як напр. для учителів, хоч нема вже такого великого запотребування, як було 20 і 10 років тому. Серед правничих бібліотекарів зросло число осіб із потрійними дипломами, а через те конкуренція між кандидатами на позиції посилилася. Напр. серед 155 кандидатів, що зголосилися в Американській Асоціації Правничих Бібліотек до Комісії пошуків праці в академічному році 1973/74 було 28 осіб, що мали закінчені і правничі і бібліотечарські студії. Заробітки правничих бібліотекарів залежать очевидно від позиції і стажу бібліотекаря, від роду бібліотеки, часто теж від географічного положення. Бібліотеки правничих фірм часто платять більше ніж престижеві правничі школи, зате в університетах бувають додаткові привілеї і забезпечення. Скаля платень дуже широка: від 8-9 тисяч для початкуючого каталогера в південних штатах до 25-35 тисяч для директора великої бібліотеки в Нью-Йорку.

Листи до Редакції

• Дуже мені хотілося б внести якусь менш-більш пристойну суму на 50-тис. фонд "НЖ", але мушу чекати на нагоду.

Дуже мене тішить, що ваш журнал не знаходиться на полі боротьби різних політикантів і партійців, які надаремно товчуть каламутну воду у політичній ступі ось уже чверть століття в Америці і мало не десять років в Європі. Це вже вони собі таку нещасливу і неславну дорогу вибрали. Цур їм!

Висловлюю ще раз велику подяку і пошану нашим Українським Жінкам за чисту, некористолобну і істинолюдяну роботу на користь українським справам. На многая літа, любе, дороге, Українське Жіноцтво!

Остаюсь вашим читачем і прихильником

В. Кострицький Філадельфія

УСМІХНИСЬ

Син: Мамо, ти вже маєш трохи сивого волосся!

Мама: Знаєш, батьки сивіють, коли їхні діти не слухаються.

Син: Тепер я знаю, чому наша бабуня така сива!

***

Жінка: Як це добре, що в нашому штаті нарешті запровадили державну льотерію. Мушу купити квиток!

Чоловік (з насмішкою): Ну, що ж ти соб і купиш, як виграєш на льотерії?

Жінка: Хутро з норок куплю, щоб ти знав!

Чоловік: А як не виграєш?

Жінка: Як не виграю, то хутро купиш ти.

***

ДОБРАГА

Кіт до Миші мовив так:

Йди до мене у барак.

Нагодую салом, смальцем...

Не торкну тебе і пальцем!

(Федір Самойлович)

***

— Чи ти певна, що твій хлопець оженився з тобою?

— Не бійся, мамо! В його родині всі радо женяться. Його батько жонатий вже третій раз, а мама має четвертого чоловіка.

***

— Прийдеш на мій шлюб?

— Коли?

— Наступного четверга.

— З ким женишся?

— З тобою.

— Якщо так, то обов'язково прийду.

***

У крамниці з подарунками пані вибирає дарунок на день народження для свого чоловіка.

Продавець пробує допомогти порадою:

— Що це мало б бути?

— Знаєте, щось недороге і таке, що могло б пригодитися і мені...

КАЛЕЙДОСКОП ЖІНОЧОГО ЖИТТЯ

Опрацювала Світлана Луцька

УКРАЇНА

- 1974 року київське видавництво "Мистецтво" випустило альбом праць народної художниці Марфи Тимченко. М. Тимченко народилася 25.III.1922 р. в селі Петриківці на Дніпропетровщині. Художниця вивчала місцевий петриківський орнамент, хатні розписи і т. зв. мальовки, тобто малюнки зроблені на стіні або аркушах паперу, якими прикрашають печі, міжвіконні простінки тощо. Тимченко розписує посуд, зокрема фарфоровий. Як декоративний орнамент вона використовує барвисті квіти, птахів, листя, ягоди та тваринні мотиви українських народніх оповідань.

- Славу однієї з найкращих дитячих бібліотек України здобула обласна дитяча бібліотека ім. А. Жданова в Хмельницькому, директором якої є Тамара Олександрова. Бібліотеку відвідує коло 6,000 дітей. Великою популярністю в наймолодших читачів втішається Кімната казок. Тут можна оглянути кінофільми або діяфільми, послухати бесіду. При бібліотеці діють клуби "Юний філателіст", "Я і закон", "Вітрила" (любителів поезії), усний журнал "Все життя — одна чудова мить", відділ мистців "Олімп", об'єднання юних фізиків "Фотон", яке зустрічається в Кімнаті технічної творчості в бібліотеці. Своєю модерною архітектурою, просторими світлими залами та оригінальним художнім оформленням бібліотека притягає читачів. В Україні вона заслужила на почесне звання "Бібліотеки відмінної роботи".

- Цього року припадає 50-ліття майстрині декоративного розпису Зої Кудіш, членки Співки Художників УРСР. Народилася З. Кудіш 1925 року в Петриківці. Навчалася в петриківській школі декоративного малювання під керівництвом заслуженого майстра народної творчості Тетяни Пати. З. Кудіш автор декоративних тарілей і різного посуду, дерев'яних писанок; вона ж ілюстратор книжок. Також володіє технікою холодного батіку та рельєфної пасти. У 1969 році розписала в україн-

ському стилі олійно-восковими фарбами інтер'єри двох вареничних у Дніпропетровську. Зоя Кудіш працює і над поздоровчими листівками, що виходять у видавництві "Мистецтво". Свій піввіковий ювілей зустрічає в повному розквіті творчих сил.

ПОЛЬЩА

- У березні 1975 року в Кракові місцеве українське товариство влаштувало святкування Дня Жінки. Учасники оглянули виставку портретів жінок різних національностей роботи малярки Стикової. Визначних українських жінок репрезентували портрети Княгині Ольги, Роксоліани, Лесі Українки. Мисткиня Стикова цікаво розповідала про свою професію та мистецьку творчість. Доповідь про легендарно-історичну Марусю Чурай, авторку багатьох народніх пісень, виголосив п. Андрухович.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА

- 7 червня 1975 року померла в Празі на 93 році життя Оксана Петрівна Косач-Шимановська, молодша сестра Лесі Українки. Була четвертою дитиною Петра та Ольги (Олени Пчілки) Косачів. Вищу освіту здобула на вищих жіночих курсах у Петербурзі, в Політехнічному Інституті та в Консерваторії у Льєжі (Бельгія). Була одружена з Антоном Шимановським. Під час Першої світової війни Оксана Петрівна працювала в Міжнародному Червоному Хресті в Берні (Швейцарія). Пізніше переїхала до Праги, де заробляла на життя перекладами й педагогічною працею. Зокрема викладала французьку мову в Українській Господарській Академії в Под'єбрадах.

ІТАЛІЯ

Вперше в історії дипломатичної служби при Ватикані жінка стала представником держави — Уганди. Вона називається Бернадетта Ольоно, має 27 років і є незаміжня.

Марк Твейн:

— Адам був людиною — цей факт вияснює все. Він не хотів яблука задля яблука, але тому, що воно було заборонене. Треба було заборонити гада. Тоді Адам був би з'їв гада.

— Людина — це єдина із тварин, що червоніється. Або що потребує червонітися.

ОТЖЕ ВАШІ ДІТИ ВЖЕ ОДРУЖИЛИСЯ!

Весілля, переживання, моменти радості і — часто жалів. Чи вся рідня запрошена? Або — чи хтось приїхав на весілля зі сторони молодого, чи тільки всі — з молодого? Це неминуча сторінка всіх весіль.

А потім? Потім також неминучі намагання батьків керувати молодим подружжям. Коли одні батьки бувають задоволені, що ось уже не треба сином чи донькою журитись і полагоджувати різні їхні справи, — інші вважають, що тепер це для них поле до попису і що вони мусять залишити свою "печатку" на молодих. Ось біля мене, в сусідньому помешканні двоє молодих. Вона не раз розказує, як це вона дістає директиви від його батька: напр., список страв, які підготувати на гостину. Потім свекри казали їй повісити такі-то фіранки, коли молодята не хотіли ніяких. На карнавал свекри вирішили, що їхня невістка має купити собі таку-то сукню (чомусь чорну!), а на зиму має справити хутро. І це свекри, які жили майже 100 миль від моїх сусідів, а можна б собі уявити, що було б, коли б вони жили на сусідній вулиці?! Хоча все це свекри робили з добрим наміром і любов'ю, але чи правильно?

Коли даємо згоду молодим одружитися, то значить, що вони дорослі. А дорослі мають свої власні погляди і смаки, чи бажання. Це їхнє життя. Інша справа — дати пораду, коли її просять. Та коли молоді не запитують, а справа не є особливої ваги — нам, батькам, треба прикусити губу (чи язик) і свої поради держати для себе.

Недавно в гостині я бачила, як господиня запрошувала гостей до стола і зазначувала, де хто має сидіти. Надійшла її свекруха, що приїхала в гості, і почала пересаджувати по-своєму. Молода дотримувалася загального звичаю, що господар і господиня сидять по двох протилежних кінцях стола, а її свекри хотіли, щоб почесні гості там сиділи. Очевидно, що це не дуже важлива справа, але рішення її належить до господарів хати, навіть коли вони є Ваші рідні діти.

Ніхто не любить коли його забагато критикують. Отже коли молоді Вас не питають чи Вам сподобались їхні нові меблі — не кажіть, що ні (коли вони вже їх купили) хіба, що хочете їх похвалити. Коли вони купили собі картину якогось маляра, і вона Вам не сподобалась — не мусите її гостро розкритикувати — бо ж хто казав, що Ваш смак є нормою?

Поки це не є справою першої ваги (чи це розговорна мова з внуками, чи школа для внуків, чи зміна прізвища чи релігії і т. п.) — дайте молодят змогу жити по-своєму і сказати "мій дім — мій храм", щоб не було такого випадку, коли молодята будуть скаржитись, що в їхньому подружжі нічого не обійшлося без рішення свекра, тільки внучка якось прийшла на світ без нього...

Любов Калинович

ПОДУМАЙТЕ — ВІДГАДАЙТЕ

ЗАГАДКА: ЛІТЕРАТУРНА ГЕОГРАФІЯ:

У кожному із названих творів еміграційних українських прозаїків події відбуваються в іншій країні світу. Чи можете поєднати авторів із їхніми творами та назвати країну, що в ній відбувається акція?

(Поазбучно)

1. Емма Андіївська
2. Іван Багряний
3. Володимир Винниченко
4. Докія Гуменна
5. Оксана Драгоманова
6. Олекса Ізарський
7. Уляна Любич

8. Леонід Мосендз
9. Улас Самчук

(Поазбучно)

1. Багато неба
2. Віктор і Ляля
3. На твердій землі
4. Нова заповідь
5. Останній пророк
6. По той бік світу
7. Розкажу вам про ....
8. Роман про добру людину
9. Тигролови

Розв'язка у наступному числі

ТІЛЬКИ ДЛЯ ЛЮБИТЕЛІВ ПОЕЗІЇ

Розв'язка з попереднього числа:

1. Тарас Шевченко
2. Леся Українка
3. Іван Франко
4. О. Олесь
5. Павло Тичина
6. Максим Рильський
7. Микола Бажан
8. Богдан Ігор Антонич
9. Юрій Клен
10. Тодось Осмачка

ЖІНКА ПОМАГАЄ ПОЛІЦІЇ

Анну Кошак я зустрічаю досить часто, бо живемо в одному домі при площі Святого Марка. (Назва наводить на думку площу Святого Марка у Венеції, але не багато, крім назви, має з нею спільного.) Зустрічаю її саму, або в товаристві її брата, донедавна студента Академії св. Юра в Нью-Йорку, інколи в товаристві батьків. Бувала вона теж в домі в США як членка 104-го молодечого відділу.

На цей раз зустріч була інша, мене заскочив вигляд Анни і її брата: вони були в поліційних одностроях. Було це увечері, коли я, як більшість мешканців Нью-Йорку спішила додому, бо на вулиці не зовсім безпечно. А тих двоє якраз виходили з дому. Очевидно мене це зацікавило, тож попросила вияснити що це таке, куди вони йдуть у цьому вбранні. Тоді Анна виявила мені, що уже давно вони обоє з братом зголосилися до добровільної служби при поліції. Що ж спонукало Анну до цього, і на чому ця служба полягає. Анна відвідала мене в редакції і розказала:

Раз-у-раз чуємо про напади, грабунки, крадіжки. Таке теж спіткало її маму і її саму, коли злодій вирвав торбинку. Це викликало обурення охоту боронитися, протиставитися злу. Приятель, працівник поліції теж спричинився до того, що вона зголосилася до служби на добровільній базі.

Переважно, покищо працює в бюрі виконуючи всяку помічну "паперову роботу", але виконує теж помічну порядкову службу в терені на вулиці особливо у випадку якихось публічних масових виступів. Очевидно переходить вишкіл, вчиться обсервувати, орудувати для оборони палицею, дістають теж "залізни браслети", які носять при собі коли йдуть в терен.

Чи не відчуває страху ця молода дівчина що сміло виходить увечері у своєму однострої, який напевно немилий злочинним елементам?

Може і так, але хто з нас не боїться коли йде вулицями Нью-Йорку? Хто з нас у своїй підсвідомості не є насторожений і уважний, не слідкує за напруженням, чи хтось не йде слідом, чи не входить за нами до брами. Так є у Нью-Йорку, а у інших містах, де увечері на вулицях взагалі не побачиш людей, це дається відчути ще більше.

Анна Кошак служить добровільно при поліції

Ann Koshak — Auxiliary Police Woman

А яке є заняття Анни поза цією додатковою, добровільною службою?

Вона працює у ф-мі May's як продавець у відділі жіночого одягу (молодечого). Її вишкіл і зацікавлення і тут припадає. Раз уже "переловила" молоду особу, яка зібрала цілу "в'язанку" суkenок вартости понад 200 дол. та збиралася їх винести.

Ми, що жили під різними окупаціями, звикли ставитися до поліції як до наших ворогів, вони ж бо були представниками влади, яка нас переслідувала. Тут, та ще й в часи посиленої злочинності поліція повинна бути нашим приятелем.

Недавно в Канаді закінчила школу в першій класі жіночих офіцерів Діана Рейт, членка Королівської Канадської Кінної Поліції. Жіноча поліційна служба віддавна вже була активна при т. зв. молодечих злочинах, а теж у боротьбі проти насилування.

Поліція тепер, як і ціле місто Нью-Йорк, у важкому фінансовому положенні. Мали навіть, як відомо, бути переведені скорочення служби, про що мешканці, які свідомі того, що навіть тепер існуюча поліційна охорона недостаточна, думали з тривоگو. Покищо звільнення стримано, завдяки солідарній поставі поліційних працівників. Нових очевидно не приймають, але радо користають якраз з такої добровільної помочі.

Треба з признанням вітати молодих людей, які йдуть на службу в обороні спокою і безпеки нас усіх.

Що зчитати?

Софія Парфанович: Попід кичерами та над потоком. Повість. (З родинної хроніки). Нью-Йорк, 1974. Наук. Т-во ім. Шевченка. Укр. Літ. Бібліотека т. 14. З передмовою Василя Лева. Ст. 240.

У цьому надто довгому наголовку письменниця вказала на головний свій намір. Це був опис бойківського села Розлук над верхнім бігом Дністра. Але опис цей не сухий — він отриманий із родинною хронікою. А властиво присвячений останнім рокам життя її батька, що в своєму будинку, на "кичері" проживав.

Хоч старий інженер-залізничник є центральною постаттю повісти, проте не затемнює інших аспектів життя бойківського села. Ми пізнаємо його мешканців, його питомий говір, його звичаї. Побутова картина сільського ярмарку в Літовищах, де найбільші торги на худобу. А над усе краєвид бойківських гір, де в окремих долинах, але недалеко себе, випливають життєдайні ріки Дністра і Сяну. А серед того господарство бойків, тверде й вимогливе, як природа їх країни. Щоб ще краще зрозуміти оте українське плем'я — авторка впровадила в повість історію кохання молодого парубка з молодичею, що згрішила ціле село.

Але є ще окрема риса цієї повісти, що так виразно свідчить про її авторку. Це опис тварин, що заселяють садибу її батька. За її словами Старий Пан (так звали в селі її батька) їх любив і вмів до них підійти. Це можливе. Але в повісті знаходимо те питоме, що його Софія Парфанович виявила в інших творах. Її тварини мають свою індивідуальність і кожна виявляє її на свій лад.

Отже ця книжка є в дійсності присвячена Бойківщині і тваринам, що заселявали будинок на "кичері". Та від того не втратила постать її батька, що стала спонукою до написання повісти. Він височить у ній своїми природними прикметами і це власне найкращий пам'ятник, що його могла йому залишити дочка.

Л. Б.

МЕТОДА МОНТЕССОРІ.

На виховних конференціях і зустрічах з батьками завважується велике зацікавлення методом Марії Монтессорі, якщо йде про систему провадження дитячих світличок. Деякі батьки посилають своїх дітей до виховних установ, які є проваджені тією методою. Українські дитячі світлички з причин незалежних від тих, що їх провадять, не можуть вживати Монтессорі у себе. Однак деякі способи можуть бути примінені і в наших умовах. Що більше, самі батьки, знаючи основи тієї методи можуть її застосувати її у себе дома, не посилаючи дітей до спеціальних садків. Щоб прийти батькам в тій справі з допомогою, Виховна референтура Гол. Управи вирішила, користаючи з фаховости сестри Миронії СПДМ, подавати на сторінках Н.Ж. вказівки, як можуть батьки використати ту методу у вихованні дітей дома.

За Методом Монтессорі не університетські студії є засадничі, якщо йде про виховання людини, а вік від народження до 6 років життя. Це знаходить потвердження також у теоріях сучасних педагогів і психологів. Цей час М. Монтессорі називає "віком легкого сприймання" — коли то дитина неначе губка всякає все з оточуючого її світу. Цей вік занедбаним бути не може! Між третім і четвертим роком життя дитина проявляє зацікавлення у писанні, (тому то діти малюють так часто стіни). Між четвертим і п'ятим роком дитина цікавиться рахуванням. Є випадки, що дитина сама, бавившись своїми пальцями, доходить до поняття множення. Прецизність і координацію дитина виробляє у часі між другим і четвертим роком життя. Тоді також дістає почуття порядку, педантерії і систематичної праці. Усупільнюється дитина між третім і шостим роком життя.

Відповідно до віку дитини М. Монтессорі ділить матеріал, що його подається дитині. Це є:

1. Практичні щоденні заняття — інакші зацікавлення мають тоді хлопчики, інакші дівчатка.

2. Розвій змислів — відповідними вправами розвивається усі змисли дитини.

3. Академічний матеріал — вчення писати, пізнавати букви — підготова дитини до школи.

Щоб метода була успішною, то значить розвинула у дитини Богом дані таланти, викликала відповідне зацікавлення, виробила у дитини концентрацію і почуття дисципліни, так дуже потрібне, як дитина перейде до нормальної школи, усупільнила дитину — то кімната в якій відбуваються заняття мусить бути відповідно уладжена. У кімнаті всі матеріали і посібники є на відповідно уладжених полицях доступні для всіх дітей. і дитина вибирає собі те, що її цікавить. Вона тим "бавиться" а рівночасно розвиває свій інтелект, свої здібності. Учителька бюрка не має. Вона з поміччю своїх помічниць — асистенток обсервує дітей, де потрібно допоможе, скерує дитину, але таким способом, що дитина "сама" до всього доходить. То не значить, що дитина може робити, що вона хоче і поводитись з другими егоїстично, чи, як нераз і то у дітей буває, нищити речі, які є призначені для других. В таких випадках учителька дуже консквентно забороняє дитині такі "вибрики", а як не вдається, то навіть і відсепаровує ту дитину від інших. Бо в тій методі свобода праці є сполучена з пошануванням праці і зацікавлення другого, і дисципліна дуже суворо дотримується. Без того, що можна, а що заборонено робити, дитини виховати не можна! Дитина вихована у такій системі уміє заховати спокій коли потрібно, не перериває другого в його праці, бо її також ніхто не перериває, як вона конструктивно працює, позбувається егоїзму, набуває прикмети терпеливості, уміє уступити і помогти другому.

Щоб ту методу практикувати дома, кімнатка дитини повинна бути для неї відповідно уладжена. Відповідні кріселка, відповідна шафка, відповідні шухляди, до яких дитина може сама

дійти, все за собою поскладати і навчитися, що основою порядку і систематики в житті є засада "відки взяв там постав". Як батьки не дозволять дитині від наймолодшого віку лишати забавок там, де вона з ними бавилася, а навчати складати на місце, як мама все, що родина вдень уживала кладе на призначене місце, то дитина ніколи не буде мати своїх речей у порядку, хіба що спеціальні життєві умови її до того примусять. Часами в пізнішому віці дитині це дуже тяжко, приходиться. Мала дитина імітує все, що роблять дорослі. Тому батьки у своїх діях мусять бути дуже консквентні і робити те, що вимагають, щоб їх діти робили. Ціла метода оперта на тому, щоб розвинути у дитині самостійність і відповідальність за працю, що вона її виконує. Тому не повинна мати переривати дитині гостро "що ти, дурнецька, робиш", лиш напровадити дитину на правильне розв'язання проблеми. Дитина сама мусить дійти, скерована мамою до того, що вона це сама і правильно зробила. Перериваючи дитині, чи критикуючи її невміло, можна раз на все у дитини забити відповідне зацікавлення, чи викликати непотрібний комплекс, що вона нічого не є здібна зробити.

Тому, щоб дитина дома розвивалася відповідно — бо засада каже, що "найліпша учителька не заступить свідомої своїх завдань матері" — мати, батьки повинні створити для дитини відповідну атмосферу дома, в якій дитина почуває себе свобідно, має до диспозиції такі забавки, що будять у неї інтерес.

Метода Монтессорі надається надзвичайно до вивчення мови. Але батьки мусять мати час на провадження розмови з дітьми. Дитина за допомогою забавок приходиться до певних вислідів, тоді батьки повинні всю ту акцію, що її дитина перевела, переговорити, по можності вплітаючи ще якусь казочку до того.

Дитина видить, що її зацікавлення є сприймливим батькам і що вона має з ними про що говорити. У відокремленні і полишена тільки собі дитина рости не може.

Це кілька вступних завваг. В наступних числах подамо "практичні лекції" для батьків, що зацікавлені тією методою. Будемо дуже вдячні, як батьки будуть подавати і свої завваги на нами подавані проєкти.

СЕСТРА МИРОНІЯ СПДМ.

Вісті з Централі

Для безпеки журналу „Наше Життя“

запляновамо в СУА

Запасний Фонд у висоті 50,000 дол.

До кінця червня 1975 р. зложили:

Окружні Управи і Відділи СУА	26,892.28 дол.
Поодинокі особи	4,651.90 дол.
Разом	31,544.18 дол.

ПОДБАЙТЕ ЗНОВ ПРО ВІДПОВІДНІЯ ДАТОК!

НА ЗАПАСНИЙ ФОНД "Н. Ж" ВПРОДОВЖ М.ЧЕРВНЯ 1975р. НАСПИЛИ ТАКІ ПОЖЕРТВИ'

ВІДДІЛИ СУА:

125 дол. 104 Відділ — Нью-Йорк
25 дол. — 96 Відділ — Дітройт
10 дол. — 103 Відділ — Гемстед

Разом 160 дол.

ПООДИНОКІ ОСОБИ:

11 дол. — Дарія Коваль — Рідінг, Па.
5 дол. — Ірина і Михайло Іваницькі — Дітройт
5 дол. — Дарія Федорів — Огайо
3.25 дол. — Ольга Хоритончук — Гартфорд

Разом 24.25 дол.
Поля Книш
фінанс. секр.

СПРАВЖНІЙ УСПІХ

Пригадуємо всім, що є в контакт з нашими людьми в Бразилії, чи то як спонзори стипендісток, чи через "Листування", що наші люди там дуже прагнуть друкованого слова з Америки чи Канади. Тому дуже гарним дарунком є для них передплата "Нашого Життя", яке можна посилати звичайною поштою, також дуже вказано передплачувати для них українські тижневики, але за ці треба оплатити летунську пошту, бо передавані не такі цікаві.

Також просимо посилати книжки для читачів кожного віку, а особливо для молоді та дітей.

Теодозія Савицька

49-й Відділ СУА в Бофало, Н.Й. (голова Анна Макух) перевів кампанію на терені Бофало й околиці за здобуття фондів на стипендії для молоді в Бразилії, бо придбання інтелігентської верстви для українського народу, це велике і дуже корисне досягнення для української спільноти.

Управа 49-го Відділу вложила багато праці в цю кампанію. На заклик Централі виготовлено звернення до громадян міста й округи. До "тут-народжених" таке звернення англійською мовою зладила Т. Душенко. Всіх звернень вислано понад сотню, в

тому дванадцять по-англійськи. Голова Відділу попросила до співпраці культурно-освітню референтку і спонзорку стипендії для студентки в Бразилії Нілю Стеців і свого сина студента Ігора Макуха. Тому що часу було небагато, організатори цієї акції звернулися телефонічно до около двадцяти заможніших громадян, зокрема професіоналів.

У висліді цієї акції Відділ придбав 11 стипендій, в сумі 1.850 дол.

Імена спонзорів і жертводавців, яких пожертви пішли на дві збірні стипендії були поміщені у щомісячному списку у "Нашому Житті".

49-й Відділ може послужити всім Відділам прикладом, з якого видно, що якщо є добра воля і справжня охота перевести якусь думку в діло, то це можна зробити бодай у якійсь мірі. Одночасно тут належить подяка і признання голові А. Макух та всім, що їй помогли цей шляхетний задум зреалізувати.

Д-р Теодозія Савицька

НА СТИПЕНДІЙНУ АКЦІЮ ДЛЯ МОЛОДІ У БРАЗІЛІЇ ЗЛОЖИЛИ У ЧЕРВНІ 1975 р.:

Дол. 200.00 Оксана Шумило, Бетани
Дол. 150.00 Інж. Михайло і Наталія Пуйди, Філядельфія
Дол. 100.00 Др. Евген і Неоніля Стецьків, Тонаванда (доповнення 200.00 дол. стипендії)
Дол. 75.00 Ольга Козак, Гаясвіл, Мд. (Перша рата на стипендію)
Дол. 50.00 Катруся і Микола Яремко, Геленвіл (рата на стипендію)
Дол. 25.00 Софія Шумська, Філядельфія
Дол. 15.00 Др. Д. і Р. Богачевські, Вієнна

Разом дол. 615.00

ПОДЯКА

Редакція "Нашого Життя" щиро дякує Панові Осипові Головацькому, який з правдивою ввічливістю помагає нам, передаючи матеріали до друкарні і з друкарні до редакції. Його допомога скорочує значно час доставки матеріалів і коректи. Це справді джентелменська прислуга у цьому "Році Жінки".

Дякуємо і просимо не тратити терпливості
Редакція НЖ

З ПЛАСТОВОГО ЗАРОБІТКУ НА СТИПЕНДІЇ ДО БРАЗИЛІЇ

Пластова впорядниця Леся Масюк-Раковська з Вашингтону прислала на руки референтки суспільної опіки США д-р Теодозії Савицької листа, в якому повідомляє, що передає на її руки суму 60.00 дол. пластового заробітку трьох дівочих гуртків 50-го Куреня УПЮ ім. О. Лятуринської в Вашингтоні на стипендію до Бразилії.

Леся Масюк-Раковська пише: "Впродовж минулого року наші юначки змагалися у між-краєвому курінному змаганні. Однією з точок було виконати спільне "добре діло". Саме тому "Кобри", "Білі Чайки" і "Пантери" рішили вислати свій пластовий заробіток на стипендію якійсь потребуєчій подрузі-українці в Бразилії. Вони вірають, що ця стипендія, це тільки початок майбутнього дружнього зв'язку і дальшої допомоги".

Від себе Леся Масюк-Раковська зложила на стипендійний фонд суму 15.00 дол.

НОВІ ВИДАННЯ

Збірник на пошану Івана Мірчука (1891-1961) за редакцією Олександра Кульчицького, Мюнхен — Нью-Йорк — Париж — Вінніпег, 1974 стор. 312

Свідзінський, Володимир: **Медобір**. Поезії. Сучасність, 1973. Стор. 204. Ціна 6.дол

Маркович, Зоя. **Співають соловейки**. Збірник пісень для вокального жіночого тріо. Філядельфія, 1974. Стор. 54 Обкладинка Е. Козак

Карта України. (в трьох розмірах). Вид. Орел, Вінніпег Український Народний Союз: **Альманах 1975 р.** Джерзі Сіті — Нью-Йорк. Свобода, 1975. Стор. 192. Ціна 3.00 дол. Обкладинка Б. Титла.

Роєнко, Петро: **Гомін волі**. Торонто, "Любисток", 1975. стор. 128. Ціна 2.50 дол.

Календарець США

14-го вересня — Ширші сходи з рефератом Л. Волинець	82 Відд. Н.Й.
20-21 вересня — Кулінарно-господарський курс — під проводом інж. І. Кашубинської	82 Відд. Н.Й.
20-го вересня — Зустріч молоді	1 Відд. Н.Й.
26-28 вересня — Виставка картин І. Фединишин	22 Відд. Чікаго
27-28 вересня — 200-ліття Америки — бенкет і танці на Союзівці	72 Відд. Н.Й.
27-го вересня — День жінки	71 Відд. Джерзі Сіті
27-го вересня — Забава — грають "Сини степів"	104 Відд. Н.Й.
28-го вересня — Прогулька Відділу	64 Відд. Н.Й.
5-го жовтня — 50-ліття США	Окружна Управа Клівленд
5-го жовтня — Китайська лотерія	28 Відд. Ньюарк
4-го — 11-го жовтня — 50-ліття США Тиждень Союзянки Виставка діяльності Відділів Округи Н. Й. Доповіді на різні теми	Окружна Управа Н.Й.
5-го жовтня — 12 год. Сл. Божа в церкві св. Юра, Н. Й. 2 год. Святочна програма святкування 50-ліття США Відділів Округи Нью Йорк	Окружна Управа Н.Й.
6-го жовтня — Збірка на Суспільну Опіку	64 Відд. Н.Й.
11-го жовтня — Вишивані Вечерниці	Окружна Управа Н.Й.
11-го жовтня — Обжинки	1 Відд. Н.Й.
18-го жовтня — Вишивані вечерниці	22 Відд. Чікаго
18-го жовтня — Вечір молодих талантів	82 Відд. Н.Й.
19-го жовтня — 50-ліття США — бенкет	Відділи Округи Філядельфія
19-го жовтня — Відкриття виставки молодих талантів	64 Відд. Н.Й.
19-го жовтня — Лотерія	77 Відд. Чікаго
8-го листопада — Чайний вечір	1 Відд. Н.Й.
8-го листопада — Осіння забава	71 Відд. Джерзі Сіті
8-го листопада — Забава "Червона Рута"	104 Відд. Н.Й.
9-го листопада — Відкриття 19-ої Мистецької Виставки Жіночої Творчости	64 Відд. Н.Й.
22-го листопада — Доповідь "Три постаті жінок"	64 Відд. Н.Й.
23-го листопада — Обговорення Мистецької Виставки Жіночої Творчости	64 Відд. Н.Й.
23-го листопада — Музичний вечір визначних учнів (в рамках Міжн. Року Жінки)	72 Відд. Н.Й.
13-го грудня — Різдвяний Базар (цілотижневий)	64 Відд. Н.Й.
21-го грудня — Загальні Збори Відділу	64 Відд. Н.Й.

***

Френкліна раз запитали:

— Хто найбільше заслуговує на співчуття?

— Людина, що в дощовий день сидить самотня і не вміє читати.

***

Визначна особистість — це людина, що з великим трудом здобував собі славу, а потім одягає темні окуляри, щоб її не впізнавали.

***

— Вмієш зберегти таємницю?

— Вмію, але ще ніколи мені не вдалося поділитися нею з кимсь таким, хто про це не чув.

ДІЄМО ОБ'ЄДНАНО

Проминув тиждень Міжнародної Конференції у Мехіко. Зарано ще робити висновки з того світового з'їзду жіноцтва. Нераз перед закінченням бувають найбільші несподіванки. Але половина нарад уже проминула і з них випливають певні думки і твердження.

Про те, що це перший раз в історії людства відбувається таке зібрання, — знаємо. Вперше бо скликано на міжнародній основі з'їзд державних представників, що має радити виключно над покращанням статусу жінки. Тому й не диво, що ця подія потрясла світом. Участь жіноцтва й жіночої преси в цьому з'їзді перевищила всі сподівання.

Це й дало свої наслідки. Офіційна Конференція державних представників перебігає впорядковано. Її програма підготована Комісією Міжнародного Року Жінки при ООН, державні представництва обізнані з нею і діють у рамках вказівок, що їх отримали від своїх урядів. Натомість друга конференція, що проходить на "Трибуні", надзвичайно бурхлива. Її влаштували не-урядові організації ООН, щоб послухати "голосу народу".

Нічого дивного, що цей голос лунає різко і войовничо. Є багато невдоволення серед жіночих мас і всякі зміни, що заповідаються, для них надто повільні.

Українське жіноцтво було численно заступлене. Дві громадські центральні СФУЖО і СКВУ вислали своїх представників (мгр. Олена Процюк і мгр. Андрій Сематюк). До них долучилися: Маруся Бек, голова Комісії Міжнародного Року Жінки і Уляна Целевич — голова Комісії Переслідуваних. Вислали своїх делегаток: Союз Українок Америки (про них більше на сторінках цього числа НЖ), Союз Українок Австралії, Об'єднання Жінок ОЧСУ, Український Золотий Хрест, Об'єднання Жінок ЛВУ, Асоціація Професіоналісток в Канаді. Були репрезентантки УКК і Українського Народного Союзу. Є ще жінки у представництві "Смолоскипу". Точний список учасниць подамо пізніше.

Слід зазначити, що українки ввійшли до офіційної Конференції. Пані Олена Процюк дістала

уповноваження Світового Руху Матерів (М. М. М.), а пані Галина Гнатишин — Міжнар. Жін. Ради. На цих нарадах, що руководяться фактами і цифрами, ми є теж заступлені. На нарадах "Трибуни" де доступ улегшений, можемо забирати голос до різних точок програми. І це наші представниці використовують, пригтовляючи матеріал задалегідь.

Надзвичайно позитивним явищем є факт, що все наше представництво, яке складається близько з 30 осіб, об'єдналося для спільної акції. Проводить тісніший комітет із згаданих п'яти осіб. щодня відбуваються наради, праця є поділена. Взято до уваги різні аспекти її, як вручення меморіялу, скликання пресової конференції, прийняття для визначних осіб, виступи на "Трибуні" і маніфестаційні засоби, як прилюдна голодівка тощо.

Головною метою наших змагань є звернути увагу світу на поневолення жінки в Україні. Ідеться тут не тільки про долю жінок-в'язнів, для яких вимагається амнестії, але про всі турдності, що їх переживають родини арештованих, про переслідування за релігійні почування, про утруднений доступ до освіти, і багато іншого, що є згадане в Деклярації проти дискримінації жінки, що її опрацювала Комісія Міжнародного Року Жінки при ООН.

Треба признати, що наше представництво добре справляється з цими завданнями. Коли врахувати те, що Конференція відбувається в чужій країні серед зовсім нових умовин — то ми вже тепер притягли багато уваги до тих наболілих питань. Порушено всі засоби, використано різний підхід. Наше жіноцтво є рухливе і вироблене та вміє пробити дорогу для своїх змагань.

УЧИТЕЛЬКА РОКУ

Перспектива Року Української Жінки відкриває нам не тільки погляд на жінку-фахівця чи громадянку. Це є нагода познайомитися з однією галуззю її фахової праці, до якої вона особливо призначена, а саме з її педагогічною працею.

Це було перше інтелігентське звання, що стало доступне молодій дівчині, коли вона почала змагати до фахової праці. Закони не боронили їй того, вважаючи її відповідною для такої праці. А що слабо оплачуване звання

не притягало надто багато молоді, то жінкам вільно було його здобувати. І так трудилися сотні й тисячі вчительок, вносячи світло знання в широкі маси. Наші вчительки розуміли це своє завдання не тільки як чисто освітнє, але й як працю на народній ниві.

Живемо тепер розкинено по різних поселеннях. Усюди створили ми школи українознавства, що збирають дівчорозуми раз чи двічі в тиждень, щоб дати їм основне знання про Україну. В деяких поселеннях, як наприклад, Австралії чи Німеччині жінки-вчительки дали ініціативу до створення шкіл. Знов в інших вони поспішили на перший заклик і станули негайно до праці. І так маємо в кожній місцевості

заслужених учительок, які багато років провадять свою класу, а в багатьох осередках вони є директорками шкіл. Отже в збереженні молодого покоління і його наставленні до української громади є велика їх заслуга.

Слід згадати і про ділянку, яка лежить виключно в жіночих руках, а саме дошкільне виховання. Створення дитячих світличок є майже виключно заслугою жіночих організацій, які провадять не тільки вишкіл учительських сил, але й видавання посібників і підручників.

Вересень — це місяць освітньої праці в Році Української Жінки. Носієм її — є українська вчителька, яку ми повинні вшанувати в тому часі.

XV Літературний Конкурс СФУЖО

П'ятнадцятий Літературний Конкурс СФУЖО, проголошений Світовою Федерацією Українських Жіночих Організацій і уфундований Марусею Бек, кол. радною м. Дітройту, що мав за тему оповідання з ділянки парапсихології, закінчився постановою Літературного Жюрі на засіданні 18 червня 1975 р. у Філадельфії.

Члени Літ. Жюрі — д-р Анна Бойцун, д-р Лариса Онишкевич і д-р Леонід Рудницький — розглянули твори 14 авторок і ствердили, що більшість їх не опрацювала цієї теми у формі оповідання, а просто зреферувала подію, яка включала надприродне явище. Однак Жюрі не усунуло цих спроб із свого розгляду, опис явища теж може мати літературні прикмети.

Розглянувши надіслані дописи, члени Жюрі ствердили, що повної нагороди 100 дол., яка звичайно вважалася в цьому Конкурсі першою — нікому признати не можуть. Натомість постановили вирізнити однаковою частинною нагородою (50 дол.) три твори більш-менш однакової літературної якості:

Оповідання "Кімната ч. 568", якого авторкою виявилась Стефанія Шевчик із Чикаго;

Оповідання "Лист з Еспанії", якого авторкою виявилась Іванна Савицька з Нью-Йорку,

Оповідання "Подарунок", якого авторкою виявилась Ірина Дибко з Кліфтону.

Окрім того відзначили описи подій, що були дбайливо опрацьовані:

Алла Коссовська, Бруклін, "На покинутому хуторі",

Емілія Кулик, Чикаго, "Срібло",

Лідія Таурідська, Буенос Айрес, "Таємничі кроки".

Жюрі прийняло до відома висношення Комітету Літ. Нагороди, який подав причину спізненого реченця цього Літ. Конкурсу СФУЖО, що настало з причин технічних труднощів.

д-р Анна Бойцун   д-р Лариса Онишкевич   д-р Леонід Рудницький

МІЖНАРОДНЯ КОНФЕРЕНЦІЯ У МОНТАНІ

11 травня 1975 р. відкрито в Монтані на Рів'єрі Міжнародню Конференцію Світового Руху Матерів (МММ). Темою Конференції було виховання батьків. Першого дня видатні фахові сили відчитали свої доповіді на цю тему. 12 травня почали радити комісії. На домагання представниці СФУЖО, якою була голова Союзу Українок Франції Марія Митрович, отворено комісію для виховання дітей емігрантів. Тому, що в тій комісії була перевага учасників із Півд. Америки, наради велися еспанською мовою. Пані Митрович пригадала присутнім, що в їхніх країнах знаходяться великі українські поселення і їхні діти вже є

третім поколінням, яке зберегло свою віру і мову. Розказала їм про труднощі, що їх зазнають діти емігрантів у французьких школах, де вона працює в батьківському кружку. Сучасні школи стараються зрозуміти походження дитини.

Другого дня пані Митрович перейшла до Комісії "Змін і експериментів". Там мала знов нагоду говорити про виховання дітей емігрантів. Несподівано оголошено виступ фламандця Верендт, який студіює положення засуджених батьків. Це була добра нагода, щоб висвітлити ситуацію наших жінок-в'язнів і пані Митрович використала це. Свій виступ закінчила проханням до всіх

присутніх, щоб підписали петицію за звільнення їх. Це викликало живу реакцію залі, з якої одні підтримували домагання, а другі відкидали його, як "політичне". Все ж таки багато підписало петицію, що її пані Митрович мала напоготові.

Дальші дні Конференції пройшли на зустрічах і розмовах та підписуванні петиції. Після виступу в користь жінок-в'язнів багато учасників підходило до пані Митрович по інформації, приймали інформаційні матеріали, давали свої поради. При ухваленні резолюції голова М. М. М. пані Мансо підтримала резолюцію у справі дітей емігрантів. Однак резолюції у справі жінок-в'язнів не вдалося просунути. Та цю тему порушено й її треба буде далі опрацьовувати.

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXXII

JULY 1975

No. 7

Editor Marta Baczynsky

CAMILLE SMORODSKY

SUMMARY OF WOMEN'S TRIBUNE

Mexico City — June 18th — July 2nd

The Women's Tribune, held during International Women's Year, provided a platform for women from all parts of the world to voice their grievances, to compare notes and hopefully, to carry home solutions to many of their problems.

The difficulty with an international women's conference lay in the fact that most problems are unique rather than similar, particularly with respect to the religious and civil laws in a given country. For example, while delegates from the United States were concerned with ecology, rights for women in employment, and after divorce, education — countries like Indonesia were concerned with legally limiting polygamy to two wives, while Mexicans were concerned with the problem of family planning and the effect it would have on their moral upbringing as imposed by the Catholic Church.

Each delegate presented the problem of women in her or his country in the most favorable light — presenting the law governing the rights of women and the history of the country's feminist (if any) movement.

Many delegates, however, used the Tribune as a forum for presenting their political ideologies. It was no wonder that Betty Frieden, considered a liberal in the United States, after listening to some of the speeches said, "Communism is no guarantee for equality of women." Yet this appeared to be the attitude of most of the Latin Americans and a third of the world nations. When population control in the form of family planning and abortion was discussed, the majority of nations seemed to feel that if the United States did not use the food they produced, there would be no need for family planning. In most instances, we were presented as a selfish consumerist society which exploited the poor countries of the world. I was proud, as a member of the Ukrainian National Women's League of America, to present a different picture that of an organization that arranged scholarships for students in these same countries and contributed a heavy share to the maintenance of orphanages and the poor.

We brought up the plight of Ukrainian political prisoners at least three times on the floor of the Tribune as well as in session, calling for a general amnesty for

We hold these truths to be self-evident that all MEN and WOMEN are created equal.....

these women and their husbands. When we mentioned a general amnesty for all political prisoners, we were approached by delegates from Bolivia and Chile, all of whom had heard from the Soviets that we were "fascists," and who were surprised by our appeal. We replied that we were concerned with all women who suffered.

Although the Soviet delegation did much to keep some of the Latin American delegates in line, many expressed their sympathy with the plight of the Ukrainian political prisoners and took materials greedily.

The greatest surprise was how little the Soviet delegates knew about recent events in their country. For example, on the floor of the Tribune they publicly denied ever having bought wheat from any country in the world — and claimed to have been the ones to propose unilateral disarmament. They were stunned when we told them of the United States wheat purchased by their country and that the Soviet Union was the one who did not sign the unilateral disarmament treaty. They professed ignorance and asked if we were absolutely sure we had our facts straight.

One Soviet delegate asked me why we were so concerned about five women in prison. I asked her how many women she represented in Ukraine and she replied, "45,000,000". I then asked her why her government is so concerned about five women, one of whom is paraplegic and four ill in other ways, if 44,999,995 women are so happy.

Our most successful and fulfilling work, however, was in meeting other delegates on a person-to-person basis. We were fortunate to have met the delegates from Switzerland, France, Mexico, Colombia, the United States, Canada, New Zealand, West Germany, Ghana, Egypt, Iran, representing various women's organizations, with whom we established not only a rapport but close friendships. For me, personally, I found that my blonde hair was a passport. There were few persons

so light skinned and therefore I was often stopped and asked questions about my country and my organization.

Olya Stawnycha and I were also fortunate to have met some very lovely people from the Mexican government who later managed to help us obtain press credentials (the passport to attending the official United Nations Conference), as well as invitations to various private and governmental receptions.

One of the most lavish of these, was the reception given by the President of Mexico at the Palace. Halya Hirniak from Ukrainian Congress Committee of America, Olya and I were lucky to have received personal invitations to be the President's guests at this reception for dignitaries. We were feasted with a five course meal and entertained by the Mexican folkart Ballet and Mariaches. It was at this particular reception that we were filmed by NBC news and were part of the telecast on Thursday, June 21st. Here we had an opportunity to meet and talk extensively with Dan Parker, the head of the U.S. delegation, and his associates Dr. Ruth Beacon, whom we had met earlier during a National Council of Women's Conference, Helvi Sipilia, the Secretary General of the International Women's Year at the United Nations, as well with representatives from many of the official delegations to the U.N. We tried to distribute leaflets on UNWLA's activities as well as the booklet respecting political prisoners at every opportunity. We later met these same people at the Tribune and were able to carry through on many of our initial conversations.

While the Ukrainian women on Miss Beck's committee held their hunger strike which brought much publicity in the local papers, the Canadian Professional Women's League, represented by Christina Isaiwa and Bohdanna Chuma, worked with the Canadian press to assure coverage in the future. We were also fortunate to find a good friend in the Press Information Office at the United Nations and we also were able to arrange for future in such publications as the CHRISTIAN SCIENCE MONITOR and other United States publications. We were also following up a future story in a leading Mexican and South American women's magazine.

During the Strike we manned an exhibition booth displaying many of the kilims and embroideries supplied by the women from TUSM, and had an opportunity to distribute materials supplied by Smoloskyp and the other organizations. We served coffee and cake and, in the informal atmosphere, were able not only to meet with other organizations, but to acquaint them with the work of UNWLA through a display of recent issues of OUR LIFE and the Historic Costumes. A particular highlight of the exhibit was a photo of a kilim by Stephania Shabatara which invited many questions. There was a photo of each prisoner on the walls with in depth explanations containing her life history, activities and sentence.

Evenings were not very exciting, as we all tried to work closely together, holding meetings and briefings for the following day. I particularly recall with read spending six hours Xeroxing the Memorandum respecting the plight of Ukrainian Women Political Pris-

Mrs. Helvi Sipilia and Mrs. Adele Fischer with UNWLA delegates Mrs. Olya Stawnycha and Camille Smorodsky at the Bauquet at President's Palace in Mexico City.

oners, signed by all the delegates and sponsored by the World Congress of Free Ukrainians, which our delegation presented to President Ojedra, at the United Nations. We distributed close to 1,000 copies to all the official delegates.

We also held a press conference respecting the hunger strike chaired by Andrij Semetiuk and although it was very successful, it was hassle to prepare the press. However whether it came to writing, typing, Xeroxing or stuffing, everyone pitched right in.

On the last night of the Tribune, UNWLA and WFUWO sponsored a cocktail party at the Del Prado Hotel for our new found friends. Despite the heavy downpour, our friends from Canada, Mexico, the United States, Japan, France, Germany, and members of the press and the United Nations came and we parted with promises to keep in touch and continue to work together towards peace, and equality.

Youthful Writers

Illusion of Reality

by Martha Wynnyckyj

Is life but not a constant search
For a fulfillment never to be found?
A search that finds moments of happiness
Which fade into memories of the past?

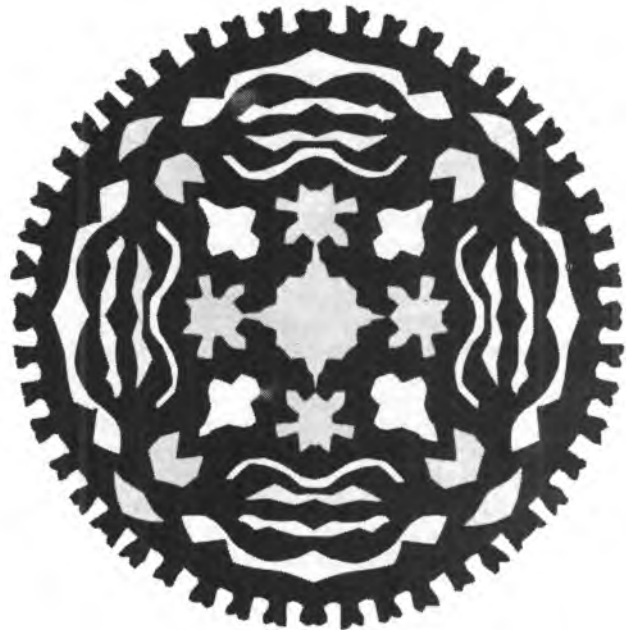
Is love not an illusion, a lovely detour
in the road we all follow?
A newly-found self, another fresh meaning
for desperate thoughts?

Oh, how wrong are those
Who can not see through love's illusion!
For love's illusion is reality,
For reality which, in its course,
Leads us not only to ourselves, but to each other.

Recently, I have observed a bewildering event on the part of my American contemporaries. We seem to have lost touch with a primordial experience, expressed more than two thousand years ago by a wise philosopher. He was regarded as a "sophist" — a man whose purpose in life was to instruct others in the 'gift of gab' and in the art of making their point 'clear', at the expense of the truth his name was Socrates. Athenians feared his language which illuminated only reality, and in their terror of the 'real' of which he spoke, condemned him to death. He accepted his sentence and faced demise as a means of encountering ultimate truth in an after-life.

The contemporaries to which I refer appear to be doing the same, in a figurative manner, to the truth which shines, now and then, through that grey mass of lies they have constructed solely out of fear. When an unusually brave individual suggests a benevolent gesture, all seem to shudder as though they felt that they might be contaminated by participating in an act of sheer goodness! Upon one occasion, I have objectively witnessed such an event. A particular woman, a member of U.N.W.L., offered to plan, with the assistance and consent of her branch, a special fund for deserving, underprivileged students in several poverty-stricken areas of the United States. Her comrades immediately rebuked and virtually condemned her into silence for impudently suggesting that they associate with such "shabby, bug-ridden creeps". In conclusion, this group collected a fairly large fund to be given to a few paternally-wealthy foreign students, to assist them in their studies. I understand these very 'students' have hastened to obediently commit this educational fund to the aforementioned cause — the studies involved in auto mechanics. You see, little sports cars are very interesting educational pursuits — especially when these students decided they needed a new intellectual horizon to transverse — that is, in their new cars.

My objection lies in the following: the truth proposed by that unfortunate 'sophist' was deliberately blurred by persons who actually did fear her words. They, claiming to 'know better', followed their status-seeking instincts, as opposed to facing one of a multitude of truths — that being, that there is ugliness, poverty and a general bad amid the good, the beautiful and the right. The former are just as real as the latter truths: they are opposites arising from one another and never to be reconciled to each other. They cannot be ignored; yet, they must be sought out, clarified and pursued as knowledge to be gained, so that we may face other ultimate truths. The latter include goodness, beauty and virtue. In solving ignorance of one, knowledge of the other is logically sure to follow.

A two-color paper cutting — by Vera Wowk

Therefore, I propose this morally justifiable dilemma to you as well: an enigma to be untangled by "right Action" and, inevitably, self-knowledge. Yes, that, too, is a product of truth-searching. It is a benefit for each person who enters into such an experience: the end-result is always knowledge of oneself.

I believe it was Socrates himself who was inspired by those very sacred words, inscribed on the portals of the temple at Delphi: "know thyself" ... And, I believe it was that very inscription that urged him to devote his entire life to searching for the truth.

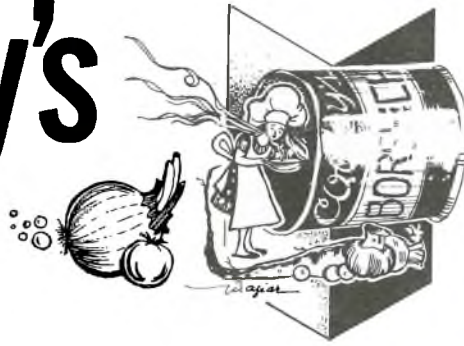

NOTE

Branch 72 of the U.N.W.L.A. is having their galadinner-dance weekend at Soyuzivka in Kerhonkson, New York on September 27th and 28th, 1975. This year the theme is the Bicentennial: Reservations must be made early as this popular event is quickly sold out. The charge of \$30. per person covers a weekend at the lovely Soyuzivka and includes a champagne cocktail hour, dinner and dance on Saturday and breakfast and dinner on Sunday. Checks and requests for reservations should be sent to the Chairlady of the dance, Mrs. Mary Lesawyer, 2643 Deer Path, Scotch Plains, New Jersey 07076.

COOKY'S CORNER

COOKING WITH CABBAGE

In this early summer season cabbage is plentiful and delicious. It is low in calories — 1 cup = 24 cal., and contains lots of vitamin C. Red cabbage is especially tasty and economical. Here are a few recipes for this good fare:

Cabbage with meat (layered cabbage dish)

1 head of cabbage — large
1½ — 2 lbs. chopped meat
bacon
tomatoe sauce
salt, pepper, spices to taste

Boil cabbage leaves as for Holubci. Prepare meat as for hamburgers. On bottom of dish line slices of bacon, then cabbage, then meat. Repeat until all ingredients have been used up. Lay a few slices of bacon on top of last layer of cabbage. Pour tomatoe sauce over the layers. Simmer on low flame on top of oven or bake until cabbage leaves are soft. Serve hot.

Cabbage salad with apples.

3 cups shredded cabbage
2 — 3 apples thinly sliced
1 small carrot finely shredded
lemon juice

salt and sugar to taste
Dressing — ½ cup mayonnaise, ½ cup sour cream

Sprinkle the sliced apples with lemon juice. Mix with all other ingredients. Pour dressing over salad. Enjoy.

Red Cabbage Salad

Pour boiling water with vinegar over shredded red cabbage. When slightly cooled pour out water. Add sugar, salt, oil to taste. Cool.

Cooked red cabbage

4 cups shredded red cabbage
2 tbsps. butter or oil
red cooking wine, vinegar, salt, sugar

Melt butter in pan, add cabbage and a few tbsps. of red wine. Mix constantly and cook for 5 minutes. Lower flame, cover and cook for 15-20 minutes, adding water till cabbage is tender. Add salt, sugar to taste. Brown a little flour with butter — add to cabbage. Enjoy.

BETWEEN US AND THE TELEPHONE.....

After the wedding.....

The wedding is a time of deep emotions, joy and many times sadness. Were all members of both families invited, or was someone missed? But that is an inevitability at every wedding.

In this short article Lubow Kalynowych dwells with one aspect of after the wedding problems, mainly the in-law, know it all — advise giving attitude. It seems that parents find it very hard to sever the apron strings of their offspring, even though they gave their consent for such an adult step as marriage.

Ms. Kalynowych strongly suggests to in-laws not offer advice unless asked for, respect the young newlyweds, give them a chance to start their own life guided by their own common sense. Let it never be said, cautions our writer, that in a marriage only the grandchild came into the world without the consent of the in-laws.

We got letters,.....

*Dear Mrs. Liubovych,
The May copy of OUR LIFE is very good. I love the picture on the cover. Your English Digest is just what I asked for at the Regional President's Conference. After reading the English Digest I am inspired to try to read the Ukrainian version.*

Last night at my chapter's meeting I passed my copy to a faithful member who discontinued her subscription due to economy reasons. She enjoyed the magazine so much that I think she will subscribe again. Chapter 80's new president told me on the phone that she saw a copy at her board meeting and plans to write to you and subscribe. I'll keep talking about the magazine as I visit the Chapters drawing attention to the innovations.

Sincerely yours,

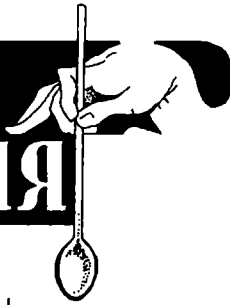
Myrtle K. Slaby

NASHE ZHYTTIA ENGLISH DIGEST

Note.....

The Digest will not be published this month to allow for the complete report of Camille Smorodsky from the Conference in Mexico.

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

СВІЖА КАПУСТА

Н.Ч.

Саме тепер маємо вдосталь свіжої, літньої капусти. Головки її не дуже тугі, блідозеленого кольору, листочки крихкі.

Хоч це дуже "старовинна" городина, багато з нас привезли ще з дому незаслужену думку про капусту, що її треба довго варити, всякими способами "видушувати" неприємний запах та так мастити, щоб аж блищала. А ми всі на дієті!

Ця оцінка належить в кулінарії вже до історії. Капуста — малокальорійна городина (1 горнятко — 24 кл) і має вітамін С ("Ц"). Можна її їсти сирію, а щоб зберегти її харчову вартість, треба якнайкоротше варити в малій кількості води. Неприємного запаху можна легко позбутися, варячи 5 хвилин без покриття. Додаток омаси кожна господиня може сама добирати. Тож старі приписи можна легко змодернізувати.

Те саме відноситься й до червоної капусти. Один фунт шаткованої капусти дає 3 1/2 горнятка.

КАПУСТА З М'ЯСОМ АБО КАПУСТЯНИЙ ПЕРЕКЛАДАНЕЦЬ.

1 велика головка капусти
1 1/2 — 2 ф. меленого м'яса бекон
сік помідоровий
сінь, перець, лавровий лист

Капусту запарити, розібрати листки як на голубці, поділити на 3 частини. М'ясо приготувати, як на січеники, з усіми додатками, поділити на 2 частини. На дно ринки покласти кілька шматків бекону. Капусту і м'ясо укладати верстами напереміну, починаючи і закінчуючи капустою (5 верств).

Зверху дати бекон і залити гарячим помідоровим соком, перевареним з водою, з чорним і запашним перцем та лавровим листом. Тушкувати на малім вогні, потрясаючи ринкою, щоб не припалилось, або у печі в середній температурі, аж капуста буде м'яка. Подати в тім самім посуді, або вивернути на таріль і покроїти.

САЛАТА З КАПУСТИ І ЯБЛУК.

3 горнятка шаткованої свіжої капусти
2 — 3 яблука дрібно порізані
1 мала морквина, потерта
сік цитриновий
сінь, цукор до смаку

Заправа: 1/2 гор. майонезу, 1/2 горн. сметани. Яблука покроїти цитриновим соком. Все разом легко змішати і полляти заправою.

САЛАТА З ЧЕРВОНОЇ КАПУСТИ.

Пошатковану червону капусту залляти окропом з оцтом (на 1 л. води 1 л. оцту). Як трохи прохолоне, зцідити і витиснути. Заправити до смаку сіллю, цукром, оцтом і олією. Держати в холодильнику.

ЧЕРВОНА КАПУСТА ТУШКОВАНА.

4 горнятка шаткованої капусти
2 ложки масла або іншої омаси
столове червоне вино, оцет, сінь, цукор.

Масло розтопити в ринці (огнетривкім посуді), дати капусту і кілька ложок вина з водою, (щоб капуста не пригоряла), мішаючи варити 5 хвилин без покриття. Накрити і тушкувати на малім вогні 15-20 хвилин, доливаючи вина з водою, поки не зм'якне. Додати до смаку соли, цукру, оцту, заправити малою засмажкою.

Куховарські назви на букву Ч

Чабак, див. лляш

Чабёр, шебрушка — прянощі.

Чавун, чавунець — чавунний кухонний посуд.

Чай — продукт з листя чайного дерева т. зв. китайського чаю. Різновиди: ч. байховий або розсипний (з першого збору листя), ч. чорний, ч. зелений, ч. пресованний або цеглинковий, ч. торбинковий, ч. швидко-розчинний.

Чай — напій з чаю чи інших рослин (ліповий, шапшиновий, малиновий, м'ятний тощо).

Чайна ложка — міра 1/3 столової ложки.

Чайний сервіс, чайний вечір, чайний рушничок, чайні коржики.

Чайник — посуд для переварювання води.

Чайничок — посуд для запарювання чаю.

Чайниця — коробка на чай.

Чайня — приміщення, в якому мажна напитися чаю з відповідним печивом.

Чайові — гроші, що їх дають за малу послугу.

Чаплій, чаплійка — пристрій із довгим держакон до підіймання сковороди.

Чапюлоч пахуча зубрівка — прянощі, що використовуються для настояння горілки-зубрівки.

Чарка, чарочка — мала скляночка для алкогольних напоїв.

Часнік — городина, їстівна головка, що складається з зубків.

Часнічина — головка часнику.

Частування, почастунок, — пригощувати напоєм під час прийняття.

Частувати — пригощати.

Чашка, філіжанка — фаянсова або порцелянова посудина до пиття кави, чаю, тощо.

Н. Ч.

Вишиваймо на пляжу...

(Рисувала Ірина Мельник-Юрчак)

На сьогоднішній пляжі маємо не тільки купальники, але є ще окрім них всякі пелеринки, спіднички, нагрудники, штанята, жакетики. Вдягають їх після купелі чи для захисту від палючого сонця. Отже дуже часто така частина одягу потрібна та ще й на перемену, щоб її можна було перепрати.

1, 2. Пляжові комплекти, що складаються зі станичка і спіднички. До того зодягають відповідні шорти.

Комплет ч. 1 має спідничку, яка застібується збоку. Станичок і спідничка обведені доволі широкою вишивкою або бортою. Як матеріал послужить кольоровий поліестер.

При комплекті ч. 2 спідничка застібується зпереду замком "блискавкою". Станик і спідничка прикрашені вузькою вишивкою або бортою у кілька рядків. Матеріал — кремове полотенець.

Можливий ще третій комплект. Станичок із короткими рукавцями, застібується зпереду. Спідничка довга до кісток. Вишивка чи борта уміщена з двох країв.

Ті, що вміють соковито сваритися по-українському, мають забезпечене збереження української мови у своїй родині впродовж цілого життя.

(Вадим Інший).

"Звичай відкладати на пізніше, вбиває і найсильнішу ініціативу. Надмір обережності та недовіра віри в свої сили — це найтяжчі вороги ініціативи"

О. С. Мардон.

"Хто мені поверне радість, ідеальне щастя невинної душі, коли вона, мов свіжа квітка, розкривається на зустріч кожній пісні, кожній казці, що мати моя співала або казала за прялкою, а я сидів, пригнувшись до її колін. Скільки оповідань, казок, легенд нашого провансальського народу колисали мої дитячі роки! Вигодувавши мене молоком своїм, Мама годувала мою душу старою мудрістю рідного народу та вірою в Бога".

Ф. Містраль.

Подала Н. М.

ХРОНІКА ОКРУГ

ОКРУГА ПІВНІЧНИЙ НЬЮ-ЙОРК

ОКРУЖНА УПРАВА ПІВНІЧНИЙ НЬЮ-ЙОРК

Окружна Управа не робить імпрез, щоб не входити в діяльність Відділів. Засновано комітет для вшанування 200-ліття Америки. Організується новий Відділ у Алмайрі. У справі стипендійного фонду ім. Марії Когутяк прийнято односторонній внесок М. Капітан, щоб округа Північного Нью-Йорку передала свою частину фонду до Централі, де він далі буде існувати під цим іменем. Зацікавлені будуть про це повідомлені і матимуть змогу вислати гроші прямо до Централі США. Сальдо з фонду ім. М. Когутяк вносить \$ 939,36, до Бразилії вислано \$ 400,00.

бере участь в акції оборони прав людини ("Human rights").

За час від 1-го січня до 31-го грудня 1974 р. Округа нарахувала 6 Відділів 195 членок. Сальдо вносить \$ 75,89.

Округа має дві світлички — одну в Рочестері, другу в Бофало. Дітей 36. Товариство "Самопоміч" у Рочестері дає приміщення світличці безплатно. Світличка є під опікою Ірини Юрків. Учителки: Віра і Марта Єліїв. Світличка в Бофало є під опікою 97-го Відділу, веде її учителька Роксолана Пікас.

Під час Окружного з'їзду, що відбувся в доміці Т-ва "Самопоміч" в одній з кімнат зроблено виставку

Головна кімната з'їзду була прибраною працями садочкових дітей, які вони виконали впродовж шкільного року.

У своїй діяльності Окружна Управа керуватиметься напрямними, які схвалено у резолюціях під час з'їзду 20-го квітня, а саме: інформувати увесь культурний світ про переслідування українських інтелектуалів в ССРСР; включитися в міжнародні святкування Року Жінки і домагатися звільнення українських жінок — політичних в'язнів; відсвяткувати 50-ліття США і перевести масову акцію приєднання нових членок до своєї організації; допомогти зберегти мистецькі надбання українського народу шляхом пожертв і збірок на Музей США.

47-ИЙ ВІДДІЛ ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В РОЧЕСТЕР, Н.Й.

(Огляд праці Відділу від серпня 1974 р. до кінця червня 1975 р.)

Мимо вакаційного часу в серпні 1974 р. за ініціативою і старанням Від-

Президіальний стіл на Окружному З'їзді; з ліва до права. Марта Шмігель — секретар З'їзду, Ірина Руснак — нововибрана голова Окружної Управи промовляє, Іванна Рожанковська — голова Централі США, Ірина Дорошак — голова Президії з'їзду, Марія Крамарчук — бивша голова Окр. Управи і Марта Стасюк секретарка З'їзду.

Учасниці Окружного З'їзду: з ліва до права: Марта Шмігель — голова 46-ого Відд., Іванна Мартинець — голова 47-ого Відд., Анна Макух — голова 49-ого Відд., Іванна Рожанковська — голова Централі США, Марія Крамарчук — бивша голова Окружної Управи, Ярослав Гудзяк — голова 68-ого Відд., Мирослава Корбет — голова 85-ого Відд., Марта Стасюк — представниця 97-ого Відділу.

В організаційній ділянці А. Филип відбула зустрічі з конгресменами в Вашингтоні в справі українських політичних в'язнів. Чотири членки 46-го Відділу беруть участь в акції оборони Валентина Мороза. 46-ий Відділ

мистецьких експонатів роботи членок-мисткинь обох рочестерських Відділів. Показано кераміку Бачинської, образи Твердохліб, п'яльки Ковч і Марії Лозинської, писанки Нусі Єйни, Марії Вовк, її доньки Христі, і М. Івасів.

ділу запрошено пань із 64-ого Відділу з показом історичної ноші на фестивалі української Церкви св. Йосафата в Рочестері. Строчи моделювали пані із 46-ого і 47-ого Відділів враз із своїми дітьми.

Дитяча Світличка. Стоять дві учительки Віра і Марта Елиїв.

47 Відд. СУА Рочестер. Градуанти 1975 р. Перший ряд від ліва: Венді Сімкало, Марія Куцїй, Наталка Тимочко, Шерон Евансон, Марія Крамарчук, і Іванна Мартинець — члени комітету — Віра Кахникевич, Алла Люра, Марта Елиїв, Галя Павлишин.

Другий ряд: Орест Боднар, Юрій Наливайко, Михась Боднар, Ераст Гафткович, Тарас Петрів, Петро Гук, Марко Мотика, Олександр Елиїв, Юрій Сметана.

Під час року охопленого хронікою Відділ відбув 7 ширших сходин з такою програмою: Проф. Елиїв із Торонта мав доповідь п. н. "Ліра" — історія інструменту і лірницької музики (зразки пісень при акомпаньяменті ліри). Відбувся репортаж Ірини Михайлюк із висвітленням знімків "Життя та історія українських поселенців у Югославії" і репортаж Марії Залітач "Св. Земля" із висвітленням прозірок. Гурток Книголюбів влаштував реферат Ірини Макух про Соломію Крушельницьку із її піснями награними на платівках. Реферат на тему "Жінка на українських землях" сказав п. Воропай, а др. Степан Чорній виголосив реферат "Український театр і жінка", Ірина Руснак і Марія Вовк — висвітлили прозірки "Наш Відділ при праці і зразки мистецької праці Марії Вовк".

Кожні ширші сходи́ни мають також організаційну частину, на якій інформується членок про справи організації, відбуваються читання писем і обіжників, звітування з Конвенції, Окружного з'їзду тощо. Сходи́ни всезакінчуються товариською гутіркою при каві і солодкому.

На прохання Окружної Управи наш Відділ разом із 46-им зорганізував Окружний з'їзд 20. квітня ц.р. На з'їзді було присутніх 57 осіб, для яких подано полуденок, а опісля буфет-обід.

Відділ опікується світличкою, яка нараховує 24 дітей. Діти світлички відбули свят-миколаївську програму і різдвяну традиційну св. вечерю із

прикрашенням ялинки. В травні Відділ відбув свято Матері, а в червні градуацію для дітей, які переходять до школи. Учительками у світличці є Віра і Марта Елиїв. Опікункою є виховна референтка і заступниця голови Відділу Ірина Юрків. Відділ є вдячний управі Т-ва "Самопоміч", що дозволило безкорисно уживати домівку для нашої світлички.

Дня 15 червня ц. р. відбулася зустріч градуантів середніх шкіл Рочестеру і абсольтентів школи українознавства ім. Тараса Шевченка при УККА. Кожного року 47-ий Відділ уряджує ті зустрічі, на яких директор школи українознавства др. Степан Чорній вручає дипломи абсольтентам.

Цьогорічна імпреза почалася маршем який відіграла на фортепіано, Аня Сорохтей і 17 градуантів увійшли на сальо та зайняли місце при головному столі. По вступному слові голови Іванни Мартинець, о. Василь Осташ — парох церкви Богоявлення провів молитву перед вечерею. По вечері відбулася офіційна частина з промовами: о. шамб. Миколи Бабака — пароха церкви св. Йосафата, д-р. Степана Чорній директора "Рідної Школи", п. Зенона Елиїва від батьків, градуанта Ераста Гафтковича і Ірини Руснак — голови Окружної Управи.

Градуантів і їхніх батьків представила і проводила імпрезою культурно-освітня референтка Марія Крамарчук. Урядженням зустрічі займався комітет в складі: Іванна Мартинець, Марія Крамарчук, Ірина Михайлюк, Анна Капітан, Мирослава Приймак, Ірина Юрків, Аня Сорохтей, Ірина Шмігель і Ірина Руснак.

Тому, що імпрези Відділу не завжди мають фінансовий успіх, членки Відділу два рази до року збираються на т.зв. толоку і печуть різдвяне та великоднє печиво, роблять вареники на продаж. Крім того майже всі членки дарують домашнє печиво. З вкладок і з тих продажів печива Відділ покриває свої зобов'язання до Централі. У ювілейному році СУА Відділ зложив даток у сумі 500 дол. на дім СУА. Дотепер членки закупили цеглинки на розбудову Музею СУА на 405, - дол. На Запасний Фонд "Нашого Життя" Відділ жертвував у 1974 р. 384, - дол., а у 1973 р. 500, — дол.

На Ювілейну Конвенцію Відділ вислав три делегатки.

В езекутиві Відділу головою є Іванна Мартинець, секретаркою Мирослава Приймак, фінансовою референткою Ірина Шмігель.

Ірина Руснак — пресова референтка

Просимо чітко писати (друкованим) назвиська і імена, щоб оминати неприємних помилок.

49-ИЙ ВІДДІЛ СУА БОФФАЛО, Н.Й.

(Звіт з діяльності від 3-ого вересня
1974 р. до 15-го червня 1975 р.)

Осінній сезон почався ново-започаткованою імпрезою "День Уродин Союзянки" 20. жовтня 1974 р. Цією імпрезою одночасно відзначено 50-ліття СУА. На торті майстерно декорованому, Марією Дранка і Евою Ковтало були зазначені всі місяці року. При солодкому і вині голова відділу Марія Паньків побажала всім здоров'я, щастя і многих літ.

Загальні збори Відділу відбулися 8 грудня 1974 р. Нововибрана управа складається з: Анна Макух, — голова і референтка суспільної опіки, Мирослава Райца — заступниця голови, Марія Паньків — касирка і фінансова референтка, Тетяна Душенко — секретарка, Ніля Стецьків — культурно-освітня референтка, Оксана Салдит — організаційна референтка, Марія Дранка і Ева Ковтало — господарські референтки. Наталія Фіглюс — голова контрольної комісії, Ореста Перейма і Стефанія Гаврилюк — члени. Урочисте передання функцій відбулося під час традиційної різдвяної зустрічі 28. грудня 1974 р. В програмі був монтаж з віршів Б. Лепкого у виконанні Ярослав Борачок і весела сценка її укладу. Кутя, коляляди і роздача дарунків доповнили програму зустрічі. З приходу, який приніс цей вечір вислано 40 доларів на закуп черевиків для дітей у Бразилії, як це робилося раніше.

З початком 1975 р. за ініціативою голови, що є також референткою суспільної опіки, розгорнено широку акцію придбання фондів для стипендій студіючій молоді в Бразилії. Ії стипендій, з яких одна уфундована Відділом, є доказом успіху проведеної роботи.

У листопаді 1974 р. членки Відділу взяли на себе приготування буфету на церковний базар. 16 лютого 1975 р. вшановано панахидою пам'ять патронки нашого Відділу Ольги Басараб.

Традиційна великодня зустріч була влаштована спільно з 97 Відділом СУА в Боффало, 23 березня 1975 р. Зустріч пройшла успішно морально і матеріально. Крім контесту призначених на продаж пасок і тортів відбувся продаж писанок, і була

влаштована виставка вишивок з цікавою доповіддю п. Ігора Чмоли, що сам вмів вишивати.

Дня 6. квітня 1975 р. др. Теодор Небожук мав доповідь, для членів і гостей про правильне харчування.

Делегаткою на Ювілейну Конвенцію була Ніна Стецьків, делегатками на загальні збори Округу Північного Нью-Йорку 27 квітня 1975 р. були — Анна Макух, Тетяна Душенко і Ірина Дорошак, що прийняла пост пресової референтки.

Відділ брав участь в загальному українському житті через членів управи: 22 січня 1975 р, голова підписала декларацію Незалежності,

видану місцевими властями. На загальні збори УККА у Боффало 13 квітня 1975 р. виделеговано Стефанію Гаврилюк і Тетяну Душенко, що секретарювала на зборах. Зібрано підписи в обороні В. Мороза і Л. Плюща і вислано їх до сенаторів і конгресменів в грудні 1974 р., а в березні 1975 р. вислано листи до сенаторів, конгресменів і радних міста Боффало в справі ув'язнених жінок.

У звітному часі відбулося 5 ширших сходин і одне спільне засідання управ 49-го і 97-го Відділів, дня 4, лютого 1975 р. в справі великодньої зустрічі.

Т. Душенко
Секретарка

А. Макух
Голова

ОКРУГА ПІВДЕННИЙ НЬЮ-ЙОРК

ОКРУЖНА УПРАВА СУА ПІВДЕННОГО НЬЮ-ЙОРКУ

Восени 1974 р. відбулася окружна зустріч, на якій була присутня голова СУА а тепер почесна голова Лідія Бурачинська. Ця зустріч відбулася в Ютиці, а господарями були управа і членки 57-го Відділу. Три Відділи прислали своїх представниць, а саме: 9-ий, 57-ий і 99-ий.

В суботу перед зустрічю у Вотервліт голова СУА Л. Бурачинська і членки Відділів Коговз і Вотервліт порушили різні справи, які торкалися нашої Округи, як теж важливіші події, заплановані екекутивою СУА: XVII Конвенція, купівля дому в Нью-Йорку та ювілейний рік СУА, який повинен бути гідно відсвяткований кожною округою.

Порушено теж деякі важливіші справи Округи, як стипендійний фонд ім. Марії Когутяк, який ми мали ще в часі приналежности до Північної Округи. На пропозицію др. Т. Савицької рішено переслати нашу половину зі стипендійного спільного фонду ім. М. Когутяк до загальної каси стипендійного фонду Централі, залишаючи його надалі під ім. М. Когутяк.

В організаційній ділянці округа може похвалитися заснуванням нового Відділу в Трой. Новозаснований Відділ має записаних 24 членки. Головою вибрано Віру Теодорович.

З тієї нагоди Управа Округи від усіх Відділів і членок Південної Округи

широ його вітає і, бажає багато успіхів у праці та запевняє йому свою піддержку.

Доля Кушнір

голова Окружної Управи

34-ИЙ ВІДДІЛ СУА, КОГОВЗ, Н. Й.

за друге півріччя 1974 і
перше півріччя 1975 рр.

Наш Відділ співпрацює з місцевими церковними й світськими товариствами при влаштуванні різних імпрез, пікніків і парафіяльного базару. В місяці вересні 1974 р. взяв активну участь у міжнародньому фестивалі 17-ти націй. Влаштував виставку культури й мистецтва. Приготував українські страви.

Дня 5 січня влаштовано спільну просфору-ялинку. Це родинне свято ввійшло в традицію нашого Відділу. Влаштуємо його для цілої парафії. Цього року свято було особливо підготоване, тому що це наша Срібна Ялинка — 25-та з черги. Цьогорічну ялинку звеличали своєю присутністю основниця і почесна голова Олена Лотоцька і її сестра Степанія Шуховська дружина бувшого пароха Коговзу. Відповідну до хвилини сценку підготувала секретарка Відділу Зиновія Білас при співпраці культурно-освітньої референтки Марії Савків. Участь в сценці взяли діти нашої округи: сестри Наталка і Марта Мицик, Олена Цюлько, Михась Поповський, сестри Адріяна і Арета Підвербицькі,

Михась Савків, Таня і Ромчик Сосяки, Ігор Кухар, Петрусь, Христя і Марійка Грицков'яни, Ліля Буранич, Нуся Сорока. В ролі Марії була Галя Омецінська, а в ролі Йосифа Роман Мацюк. Модератором була Христя Мацюк. Доповідь на тему "Український народ у боротьбі за віру й традицію" підготувала і відчитала Анна Гогоша. Для більш святкового настрою запросили ми жіночий хор "Троянди" з православної парафії в Трой під мистецьким керівництвом проф. Анни Базар. Співом колядок і щедрівок хор переніс присутніх у Рідний Край. Членки з родинами і гості засіли при святочноприбраних і заставлених традиційними стравами столах. Голова Євгенія Шанц відкрила свято, а о. парох крилошанин Володимир Андрушків посвятив просфору і присутні споживаючи її, складали собі взаємно побажання. Свят-вечірні страви приготували господині Марія Мацюк і Ольга Павлів при допомозі членок.

Дня 16 лютого була відслужена панахида за спокій душі героїні О. Басараб. По полудні в залі Українського Клубу відбулися святочні сходи. Реферат підготувала і відчитала секретарка Відділу Зеновія Білас.

8 березня Відділ відзначив 50-літній подружній ювілей довголітньої активної членки Стефанії Кушнір. Прийняття підготувала Марія Мацюк при допомозі членок. З нагоди цього радісного родинного свята шановні ювіляти та їхні діти зложили щедрі пожертви на народні й добродійні цілі.

17 травня наш Відділ разом з Українським Клубом влаштував весняні вечірні. Забаву з танцями попередила спільна вечеря, яку підготувала невтомна господарська референтка Марія Мацюк при співпраці тільки кількох членок.

Заступниця голови Відділу А. Гогоша взяла участь в 17-тій Конференції СУА як делегатка, а касирка Ярослава Ракоча, як гість. На з'їзді Окружної Управи СУА Південного Нью-Йорку в дні 13 квітня у Вотервліті делегатками були голова Євгенія Шанц і референтка суспільної опіки Ніна Левицька. Крім них участь у з'їзді взяли ще п'ять членок.

В дні 1 червня наш Відділ взяв активну участь у переведенні Українського Дня, в парку Українського Клубу в Коговзі, який влаштував

Окружний Комітет Відділів УККА Олбанської округи.

Членки суспільної опіки допомагають хворим, відвідують їх у домах і в шпиталях.

Кожного місяця відбуваємо ширші сходи членок а в міру потреби сходи управи. Відділ виконує всі фінансові зобов'язання супроти Централі.

Зеновія Білас
секретарка Відділу.

57-И ВІДДІЛ — ЮТІКА, Н. Й. (Хроніка від січня 75 до вересня 75).

Щоб дати наче дороговказ, пригадати страшну дійсність в Україні й обов'язки супроти переслідуваних, наш Відділ розпочав свою працю в 75-му році Святом Жінки Героїні, віддаючи пошану тим, які своє життя віддали, або мучаться в московських новітніх каторгах.

Святочну доповідь виголосила Я. Томич, а молитву Юрія Клена "Прокляті Роки" прочитала К. Антипів.

Живий образ у виконанні наших найменших дівчаток зі садочка і школи українонавства та їхнє "сестри, ходім завітчати могили наших героїнь" був дуже зворушливим моментом. На тлі цього образу свято відкрила голова Відділу Анна Кошикар.

Прийємне враження зробив виступ юних бандуристок, сестер Христі і Уляни Ключас зі Сиракюз, які виконали ряд народніх пісень на бандурах. Їхня гра сповняла радістю серця присутніх.

Особливе враження на присутніх зробила рецитація "Горять їх душі" Миколи Щербака, яку передала з чуттям і драматизмом Валя Гвозда зі Сиракюз.

Відділ звернув особливу увагу на важливість зовнішніх зв'язків і зосередився на поширенні контакту з американським світом, серед якого живемо. Треба щоби цей світ пізнав нас краще, щоби пізнав наші традиції і наші цінності.

Відділ взяв участь у міжнародному фестивалі, влаштованому у великій міській аудиторії. Гарна виставка українського народнього мистецтва притягала численних

Виступ Галі Гвозди під час Свята Жінки Героїні — 57 Відд. СУА

глядачів, які робили знімки і цікавилися подробицями виконання поодиноких експонатів.

У перед-великодньому часі Відділ влаштував курси писання писанок і вишивання для українців та американців, про що проголошено в українській радіо-програмі та в місцевій американській пресі. Американці виявили велике зацікавлення писанками. Охочих зголосилося так багато, що прийшлося робити дві класи. Також було зацікавлення вишиванням.

Завдяки цьому курсові Відділ дістав дотацію в сумі 1500 дол. з Фонду "Америка де Бютіфул" на провадження такої праці і на влаштування постійної виставки українського народнього мистецтва, яка буде розміщена у центрі, що його відвідує постійно поважне число осіб.

Відділ узяв участь в одноденному ярмарку влаштованому Джуньор Ліг" у програмі 200-літніх святкувань Америки.

При співпраці других організацій Відділ подбав, щоби до Ютіки загостив оперний ансамбль і щоби громадянство Ютіки й околиці мало змогу побачити оперету "Наталка Полтавка" у виконанні професійних оперних співаків. Це була нагода для молоді пізнати українську оперету. Імпреза ця була добре розрекламована серед своїх і чужих, які численно заповнили залю.

Відділ зорганізував світличку, яку відвідувало 9 дітей. На закінчення року діти світлички разом зі старшими дітьми зиступили на святі Матері та

Виступ дітей світлички і школи під час Свята Жінки Героїні — 57 Відд. СУА

пописувалися своєю програмою на сцені. Свято, у якому взяли участь діти православної і католицької громади було особливо гарне, до успіху причинилася постановка казки "Ріпка", яку оформила для сценічного виведення і підготувала Віра Резванюк. Танки, підготовлені пані Монтаною діти дуже гарно виконали на радість батьків та гостей.

У перед-великодньому часі Відділ дав дві виставки народнього мистецтва в Публічній Бібліотеці в Ютиці і Іліон, Н. Й. Обі виставки тривали по 4 тижні. Гарні експонати подивлялися численні відвідувачі бібліотеки.

Місцева преса і радіо, як також українська радіо-передача дуже гарно співпрацює та кожно-часно поміщує знімки й оголошення та відомості, які Відділ подає.

У ділянці суспільної опіки Відділ виготовив плани заініціювати створення силами всіх місцевих українських організацій Об'єднану Суспільну Опіку, потреба якої дуже відчувається. Відвідуємо в шпиталі наших хворих членок і вітаємо їх з родинними святкуваннями.

Відділ придбав дві нові членки і три передплати "Нашого Життя".

Відділ відбував сходи членства і засідання Управи за передбаченою програмою. Обговорювано і пляновано діяльність. На сходинах прочитано дві доповіді.

Господарська референтура дбала про підготовки буфетів і печива для імпрез і базарів, які Відділ влаштував перед святами Різдва і Великодня для підсилення каси. Для цієї мети також відбувся показ моди.

Відділ включився в акцію оборони переслідуваних і арештованих жінок політ-в'язнів і зібрав підписи в обороні жінок-в'язнів советських конц-таборів.

Чотири членки нашого Відділу входять до Окружної Управи, одна є членкою Головної Управи СУА і членкою езекутиви ЗУАДК-у та езекутиви СО СКВУ. Відділ співпрацює з місцевими організаціями.

Відділ вислав на 17 Конвенцію СУА три делегатки і створив "Фонд висилки делегатки на Конвенцію", на який відкладає 15 відсотків доходу.

Хоч Відділ невеликий, має 33 членки, з цього 20 активних, то при дружній співпраці членства і відданості членок Управи своїм обов'язкам праця Відділу проходить успішно.

Теодозія Савицька
за пресову референтку

АМЕРИКАНСЬКА ДОТАЦІЯ НА КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКІ ЦІЛІ 57-ГО ВІДДІЛУ СУА ЮТИКА, Н. Й.

57-ий Відділ СУА в Ютиці, Н. Й. одержав дотацію в сумі 1.500.00 від "America the Beautiful Fund of New York" на влаштування постійної виставки — музею українського народного мистецтва і на провадження курсів писанкарства та вишивання.

Ще в 1973 році наш Відділ з ініціативи нашої членки д-р. Теодозії Савицької, склав був прохання до New York State Council on the Arts про отримання дотації на влаштування музею і "Дня Української Культури". Тому, що речень складавання прохань уже був пройшов, ми внесли нове прохання в 1974 році. Мистецька Рада зацікавилася нашим проектом влаштування музею українського народного мистецтва і виділяла до нас свою представницю. Вона, ознайомила з нашими плянами і порадила, щоб ми звернулися до "America the Beautiful Fund of New York", який отримує фонди від N. Y. State Council on the Arts

Ми так і зробили і ось 8-го квітня ц. р. отримали офіційне повідомлення від езекутивного директора цього фонду, що Рада Тростистів фонду "America the Beautiful" признала нам дотацію на згадані проекти. (Paul Bruce Dowling, Exec. Dir.)

В супровідному листі для опублікування в пресі зазначено що "America the Beautiful Fund" ставить собі за завдання підтримувати загальні намагання тепер у США відродити і підсилити льокальні культурні здобутки. І власне цей фонд, який є стейтовою установою, зацікавився нашою працею збереження і культивування українських національних культурних здобутків та визнав її вартою державної підтримки.

Американці щойно тепер зачинають з признанням ставитися до культурних надбань поодиноких етнічних груп, усвідомлюючи собі, що кожна національність своїми культурними здобутками збагачує загальну американську культуру.

АМЕРИКАНСЬКА ПРЕСА ПРО ДОТАЦІЮ НА КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКІ ЦІЛІ 57-ГО ВІДДІЛУ СУА, ЮТИКА, Н. Й.

Ютицька американська газета "The Observer-Dispatch" з дня 20-го квітня ц. р. помістила під наголовком "Українська Ліга отримала 1.500 доларів дотації" таку нотатку:

"Ютицький Відділ СУА пережив приємний момент. Він отримав дотацію в сумі 1.500 доларів з нью-йорського фонду "America the Beautiful".

Ця дотація згідно повідомлення, яке отримав Відділ, призначена на ведення кустарних курсів традиційних українських народних мистецьких умілоостей — розпису писанок і вишивання та влаштування музею українського народного мистецтва, в якому публіка могла б оглядати зразки цього мистецтва.

Пані Анна Кошикар, голова Відділу і пані Ксеня Антипів, яка очолює заплановану програму вже підготувляють плани ведення курсів українського народного мистецтва. Вони сподіваються, що музей буде готовий наступної весни, коли відзначатиметься 200-ліття Америки.

Фонди на дотацію отримано з нью-йоркської Ради для справ

мистецтва, як частину все-національних зусиль допомоги загальнокраєвому рухові відродження і підсилення життєздатності льокальної культурної діяльності.

Фонд "America the Beautiful" поінформував управу ютицького Відділу СУА, що на його думку заходи Відділу вести курси народного мистецтва і встановлення музею "заслугують на признання і допомогу". Ютицька американська газета помістила теж фотознімки А. Кошикар і К. Антипів.

99-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, ВОТЕРВЛІТ, Н. Й.

(звіт з праці від травня 1974 до червня 1975 року.)

Осінню працю почали ми великим фестивалем націй, який відбувся 22 вересня, 1974 р. у співпраці з 34-им Відділом з Коговзу. Як і попередніх років так і цього року найбільше відвідувачів притягнула мистецька виставка і стіл, при якому відбувалася демонстрація писання писанок і вишивання. Страви і печиво продано дуже скоро. Найбільший успіх мали виступи оркестри і танцювальної групи СУМА "Верховинці" з Нью-Йорку майстра народного танку Олега Гензи. Заля була заповнена людьми і українська програма була одинокою, що дістала стоячу овацію.

28 вересня 1974 гостювала в нас почесна голова СУА Лідія Бурачинська, в той час діюча голова. Ця товариська зустріч відбулася із численною участю членок 34-го Відділу з Коговзу.

Почесна голова звернула нашу увагу на різні проблеми організації і повідомила нас про плани екекутиви.

В місяці лютому відбулися ширші сходи, які були присвячені пам'яті Ольги Басараб, і іншим героїням нашої історії. Реферат підготувала Іванка Бучак. Того самого дня була відправлена панахида за їхні душі.

ЯЛИНКА—СВЯТ ВЕЧІР:

12 січня 1975 р. наш Відділ у співпраці з місцевим УККА влаштував "Ялинку" з мистецькою програмою. Голова Люба Мокій відкрила імпрезу привітанням гостей, а особливо несподіваної гості почесної голови основниці СУА Олени Лотоцької. Отець д-

р. Богдан Волошин провів молитву і поблагословив просфору, після чого присутні заспівали "Бог предвічний". Першою точкою мистецької програми, яку приготував проф. Я. Кушнір голова УККА у Вотервліті, була спільна деклямація дівчор "Ялинка". Другою точкою програми була сценка "Свят Вечір на Україні". Під час вечері, що складалася з традиційних страв, присутні колядували. По вечері почесна голова гостя Олена Лотоцька розказувала про свої переживання, як основниці СУА. Дальшою точкою була доповідь проф. В. Літинського на тему "Традиції і наші старі звичаї". При солодкому присутні ще довго гуторили і знайомилися з О. Лотоцькою.

ЗАПУСТИ — ЧАЙНИЙ ВЕЧІР З ОСЕЛЕДЦЕМ.

Завдяки жертвенній праці нашої культурно-освітньої референтки Іванки Бучак, 8 лютого союзнянки, їхні родини і гості гарно провели вечір при чаю і оселедцеві. Сестри Наталка і Люба Кушнір проспівали дві веселі пісні, а Анна Базар одну пісню. Денкі членки забавляли присутніх читанням гуморесок.

В березні відбулося висвітлення прозірок "Історія України в образах". Культурно-освітня референтка підбрала до них відповідні мелодії українських пісень.

ВЕЛИКОДНІЙ БАЗАР З ВИСТАВКОЮ.

У Квітну неділю 23 березня з великим успіхом відбувся наш щорічний базар і виставка народного мистецтва, продаж великоднього печива, вишивок, та і багато інших виробів нашого мистецтва, образів наших мистців з округи Олбані. Чужинці з захопленням оглядали наше мистецтво. Писання писанок демонстрували Михайло Коцур і Анна Базар з дочкою Іриною. Великою атракцією був стіл нашого ювіліра І. Романишина з Трой, з дорогоцінними каменями і власного виробу залотими прикрасами. Він також демонстрував різання дорогих каменів. Гості приємно провели час, а союзнянки подавали солодке і каву.

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИН.

З ініціативи Округної клітини УККА, якого наш Відділ є активним членом, відбувся 1 червня в Коговіз вдалий український День-Фестин. Програма була різноманітна. Були виступи нашої талановитої молоді з округи Олбані, спортові змагання,

99 Відд. СУА Вотервліт. Традиційна "Ялинка". Почесна голова — основниці СУА Олена Лотоцька, о. д-р Богдан Волошин, голова 99 Відд. Люба Мокій

різні виграші. Забава тривала до пізнього вечора. Буфет був у заряді союзнянок трьох Відділів з Коговзу, Вотервліту і новоствореного Відділу у Трой. Публіка дописала. Було багато чужинців. Успіх треба завдячувати рекламі в телевізії, радіо, місцевій пресі і афішами.

Заплановано брати участь у 200-літті Америки. Деякі членки вже увійшли до Комітету міста Вотервліт.

Останні передвакаційні збори відбулися в неділю 22 червня. На них рішено улаштувати "Вишивані Вечерниці" 11 жовтня. Користаймо з вакаційного часу і всі — вишиваймо!

Марійка Комар

пресова референтка

НАША ПОДЯКА

Складаємо ширю подяку п-ні Марії Матківській, котра вже третій раз вишила і подарувала подушку на виграш під час нашого великоднього базару. З вдячності в її імені жертвуємо 25.00 дол. на Фонд "П'ятсот".

Рівнож ширю дякуємо п. Василеві Колодіві в Трой, Н. Й. за забезпечену полісу, яку він нам вже четвертий раз пожертвував. Пан Колодій це найбільшій добродій щедрих пожертв в нашій околиці. Він ширю відносить до нашої організації і піддержує нас матеріально. за що сердечно йому дякуємо і в його імені складаємо 20.00 дол. на Фонд "Бабусі".

Із щирим привітом

Дозя Кушнір
секретарка

Любомира Мокій
голова 99 Відділу

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Сп. п. Христина Мриц
з подругою Євгенією Шухевич
(знімок з молодих літ)

Відійшла сеніорка жіночого руху

Дня 21 вересня 1974 р. відійшла у вічність на 92-му році життя Христина Олександра Мриц. Похоронні відправи розпочалися у Клівленді де покійна померла, але поховано її 28-го вересня у Балтіморі.

Бл. п. Христина Мриц родилася у Кутківцях біля Тернополя у священничій сім'ї о. Михайла і Олександра Мацієвських. Будучи ученицею в Інституті СС Василянок у Львові, була враз з Дарією Шухевич співосновницею і першою членкою Кружка Дівчат, який постав при Клубі Русинок і який, можна сказати, був зав'язком пізнішого Союзу Українок. Її найближчою подругою з тих часів була пізніша мати Романа Шухевича — Тараса Чупринки — Євгенія Стоцька — Шухевич.

У 1903 р. одружилася з Володимиром Мрицом, надрадником Скарбової Палати. Проживали вони в Чорткові, Борщеві, Тернополі і Львові. В Борщеві, вже як матір п'ятерох дітей, опікувалася хворими на тиф бувшим воякам УГА, приготівляючи для них прохарчування з продуктів які доставляли дооколичні селяни.

Вроджена доброта втягала її завжди до праці для допомоги потребуючим, як ось біженцям, полоненим. В Тернополі включи-

лася в ряди Союзу Українок, де впродовж кількох років була заступницею голови. Коли сім'я перенеслася до Львова, крім діяльності в Союзі Українок, занялася допомогою політичним в'язням. Завжди була зацікавлена молоддю і активно працювала в батьківському кружку при гімназії СС Василянок де вчилися її дочки.

Зацікавлення громадським життям задержала до кінця свого життя. Уже на еміграції в Клівленді брала участь у всіх імпрезах, а особливо близьким був їй Пласт. Тож пластуни взяли активну участь у святкуванні її 90-ліття, а при її домовині віддали честь тримаючи почесну стійку.

Микола Бігун у своєму прашальному слові над домовиною покійної підкреслив що "її великим скарбом була найглибша любов до Неї її родини, а особливо дітей, яка виявилася в опіці, особливо в останніх кількох роках терпінь, де потрібно було безупинної чуйности".

До гробу вложили дочки своїй найдорожчій Матері, засушені квіти з гробу її матері з України, які покійна весь час переховувала поміж своїми дорогоцінностями.

На вічну дорогу проводило її численне громадянство та представники організації. Нехай земля буде їй пером!

ГЕМТРЕМК, МІЧ.

Ділимось сумною вісткою з членством СУА, що 29-го грудня 1974 р. упокоїлася в Бозі довголітня членка 26-го Відділу бл. п. **Анна Герула** з дому Буртник. Вона приїхала з двома синами до свого чоловіка в Америці після першої світової війни у 1924 р. з села Хотомір пов. Товмач. До 26-го Відділу належала від його заснування. Була доброї вдачі, жертвенна і працювала. Ніколи не жаліла гроша на добродійні цілі. Завжди помагала в кухні і на пікніках.

Залишила в глибокому смутку сина, синову, 4 внуків, 6 правнуків і трьох пра-правнуків.

Членки з прапорами й відзнаками відпровали Покійну до церкви і на цвинтар Монт-Олівет.

Спи Дорога Сестро-союзанко, нехай американська земля буде Тобі легкою!

Сп. п. Марія Будор

Ділимось сумною вісткою з членством СУА, що 30 березня 1975 по короткій недузї відійшла у Вічність членка 26-го Відділу у Гемтремку Дітройт бл. п. **Марія Будор** з дому **Грабовська**. Покійна приїхала до Канади 1930 р. (з села Залуче Велике пов. Львів) звідки переїхала до Гемтремку-Дітройт і тут проживала до смерті. До 26зго Відділу належала від 1932 р. і була завжди активна: була секретаркою, заступницею голови і головою. Їздила кілька разів на Конвенції СУА як делегатка, брала участь у XVII Конвенції. Служила Відділові порадами, була жертвенна добра патріотка. Багато помочі висилала до рідного краю. Належала до Сестрицва Н. З. П. Д. М. Членство обох організацій з прапорами і відзнаками відпровали Покійну до церкви і на цвинтар Монт Олівет. На цвинтарі прашала покійну Катерина Кобаса.

Покійна залишила у глибокому смутку 2 дочки: Анну Канар, Ольгу Будор, сина Мирослава з синоюю Маргаретою троє внуків.

Спи, дорога Сестро Союзанко, нехай американська земля буде Тобі легкою!

Управа 26-го Відділу

Замість квітів

Замість квітів на свіжу могилу батька нашої членки бл. п. проф. **Івана Моляцого**, складаємо дол. 10.00 на Запасний Фонд журналу "Наше Життя".

43 Відділ СУА Філядельфія

Замість квітів на могилу батька нашої членки Олі Войтюк — бл. п. **Івана Кузьменка** складаємо 10.00 дол. — цеглинку на Музейний Фонд.

Членки 44-го Відділу Філядельфія

Замість квітів на могилу бл. п. Люби Дудко — матері нашої членки Лідії Осінчук, складаємо 10-долярову цеглину на Фонд Музею СУА.

64 Відділ СУА Нью-Йорк

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Осипа Шпачинського**, батька нашої членки Дарії Оріховської, складаємо 10.00 долярову цеглину на купівлю Дому СУА.

Членки 65 Відділу СУА Нью Брансвик

На свіжу могилу бл. п. **Михайла Озимка-Залізняка** 10.00 доларів на Запасний Фонд журналу "Наше Життя" складають

Членки 103 Відділу СУА Гемпстед

Замість квітів на свіжу могилу в Україні моєї дорогої товаришки, бл. п. др. **Софії з Кордубів Гладиш**, складаю 25.00 доларів на Стипендійний Фонд в Бразилії.

Євфрозина Гайда Розліндайл

У світлу пам'ять бл. п. д-ра **Сидора Сембая**, замість квітів на далеку могилу в Аргентині складають дві цеглини в сумі 20.00 доларів на Розбудову Музею СУА.

Олена і Володимир Шиприкевичі Філядельфія

З приводу смерті бл. п. **Орисі Костинюк** складаю 10.00 доларів на Музейний Фонд СУА.

Олена Кокодинська Йонкерс, Н.Й.

Пересилаю 200.00 дол. на conto уфундованої мною п'ять-річної стипендії для студента в Бразилії в пам'ять мого сина Богдана, який загинув трагічно в автомобільній аварії 8. липня 1974 р.

Оксана Шумило

На нев'янучий вінок шкільних товаришок — учениць семінара Сестер Василіанок в Дрогобичі: покійної **Левки Романюк**, яка упокоїлася в Бозі 8 жовтня 1974 р. та бл. п. **Павліни з Коцюбів Шкільник**, яка упокоїлася 7 квітня 1975 року складаю 10.00 доларів на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Клементина Кравець Торонто

Замість квітів на могилу бл. п. **Любови Дудко** складаю 10.00 доларів на Музей Союзу Українок в Нью-Йорку.

Емілія Проциньська Аделфі, Мд.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Осипа Шпачинського**, батька дорогої нам п. Дарії Оріховської, складаємо 10.00 долярову цеглину на Дім СУА.

Олег і Іванна Ратичі Нью Брансвик

Замість квітів на могилу бл. п. **Осипа Шпачинського**, батька п. Дарії Оріховської членки 65-го Відділу СУА в Нью Брансвик, складаю 10.00 долярову цеглину на розбудову Музею при СУА.

Олександра Ощудляк Гейланд Парк, Н. Дж.

Замість квітів на свіжу могилу св. п. **Ірини Костенюк** складаю 10.00 доларів на Музей СУА. Родині Покійної висловлюю глибоке і щире співчуття.

Софія Онуфрик Фляндерс, Н. Дж.

Замість квітів на могилу бл. п. **Ангелики Романюк** складаю 9.00 доларів на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Марія Химинець Пассайк, Н. Дж.

РІЧНІ ЗБОРИ

З'їзд Окружної Управи Північного Нью-Йорку

Дня 20. квітня 1975 р. відбувся в Рочестері з'їзд Окружної Управи Північного Нью-Йорку.

Голова Марія Крамарчук відкрила збори молитвою, привітала голову СУА Іванну Рожанковську, делегаток і гостей. Однохвилинною мовчанкою присутні вшанували українських жінок у большевицьких конц-таборах.

До президії покликано Ірину Дорошак, Марту Стасюк і Марту Шмігель. Вибрано три комісії: верифікаційну — Мирослава Приймак, Ірина Шмігель і Михайлюк, ухвал — Ростислава Остапчук, Анна Макух, Анастасія Смеричинська; Номінаційну: — Ярослава Гудзяк, Анна Макух, Іванна Мартинець, Мирослава Корбет, Люба Шмігель. До комісії для провірення протоколу увійшли: Тетяна Душенко, Люба Шмігель, Кузьмак.

Звітували: Марія Крамарчук — голова, Тамара Гуран — касирка, Люба Шмігель — секретарка Анастасія Смеричинська — виховна референтка, Марія Капітан — за стипендійний фонд ім. Марії Когутяк, Анна Филип — організаційна референтка, Ірина Руснак — хронікарка.

Контрольна комісія подала внесок на признание абсолюторії уступаючій управі, який збори одногосно прийняли.

Верифікаційна комісія подала, що присутніх делегаток є 28, які заступають усі 6 Відділів. Голосів 28.

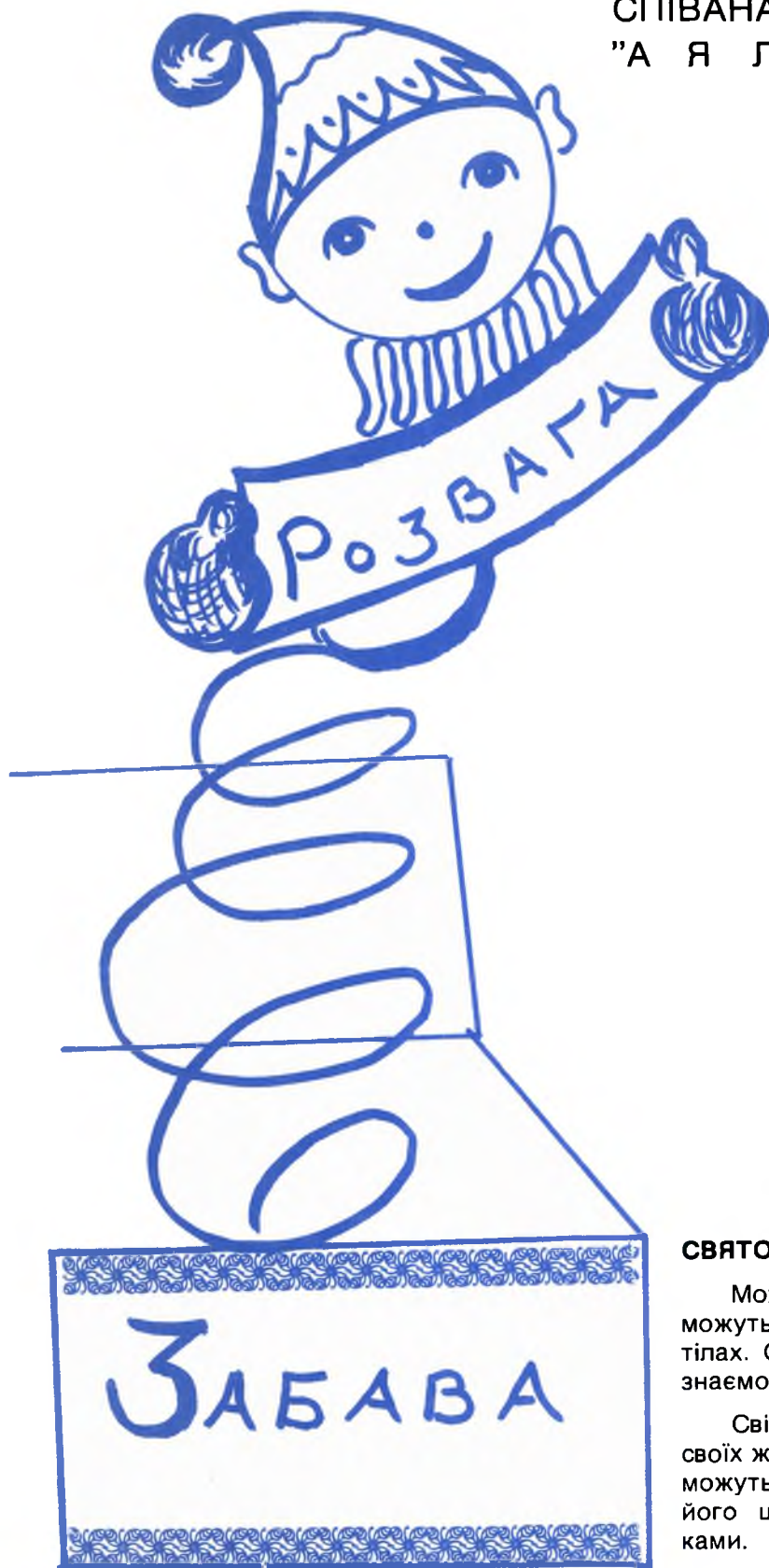
Іванна Мартинець подала список кандидаток до управи. Цей список прийнято одногосно: голова — Ірина Руснак, 1-ша заступниця — Ярослава Гудзяк, 2-га заступниця Марта Стасюк, касирка — Марія Крамарчук, секретарка — Оксана Кулик, виховна референтка — Анастасія Смеричинська, референтка зв'язків — Люба Шмігель, організаційна референтка — Анна Филип, пресова референтка — Ірина Дорошак.

Контрольна комісія: Анна Макух, Іванна Мартинець, Мирося Корбет.

Голова СУА І. Рожанковська у своєму слові закликала Відділи до співпраці з Окружною Управою і з Централю. Центральня хоче знати проблеми поодиноких Відділів і їх членок.

Продовження на ст. 36

СПІВАНА АЗБУКА НА МЕЛОДІЮ "А Я ЛЮБЛЮ ПЕТРУСЯ"

Скоро пора до школи.
Подаємо тут співану азбуку з
книжки "Читанка 2" Івана
Боднарчука. Вона допоможе
Вам легко та скоро вивчити
азбуку.

Букви, — АЗБУКУ для нас,
Вивчити напам'ять час,

А, Бе, Ве, Ге, Ге, Де, Е
Перших буков сім іде. (2)

Є, Же, Зе, И, І, Ї, Й, (читай ИЙ)
Це порядок їх такий.

Ка, еЛ, еМ, еН, О, Пе, еР.
Знаємо про це тепер. (2)

еС, Те, У, еФ, Ха, Це, Че,
З голови нам не втече.

Ша, Ща, Ю, Я, Ъ (м'який знак),
Азбуку скінчили так. (2)

Тепер у нас радість, сміх.
Скільки ж буков є усіх? (2)

ТРИДЦЯТЬ ТРИ, Я СКАЖУ ВСІМ,
АНУ, ще раз почислім?! (2)

СВЯТОЙВАНСЬКІ МУШКИ (СВІТЛЯЧКИ)

Може ви вже знаєте, що деякі мушки
можуть світити через хемічну реакцію у своїх
тілах. Одні з таких мушок це світлячки. Ми не
знаємо докладно як це світло постає.

Світлячки мають світло ззаду при кінці
своїх животиків, щось як задні світла авта. Вони
можуть це світло світити й гасити. Уживають
його щоб порозуміватися з іншими світляч-
ками.

В	О	В	Ч	А	Ї	Т	Р	О	П	А	Р	Б	І	П
Н	С	Е	З	Т	У	Ї	Ц	І	Я	В	І	Х	Т	И
А	О	Ш	Е	М	Ц	И	Б	Л	І	Т	О	А	Б	А
Ф	Ю	І	И	У	И	Ц	Д	І	Б	Р	О	В	А	Т
Е	В	З	С	П	І	В	И	Х	К	Т	Б	Т	Р	І
И	І	О	Л	И	В	А	М	Т	Р	С	А	Л	А	Т
Л	В	Е	Р	Х	О	В	И	Н	А	І	Ф	І	Б	А
М	К	А	Т	П	В	К	Р	И	Н	С	И	Т	У	И
Н	А	Л	У	Р	І	С	Т	И	Т	А	У	Х	О	Ж
Е	Л	О	П	Т	И	С	И	А	Е	К	Л	Р	И	Я
С	У	М	І	В	К	А	М	О	Р	А	Б	І	Т	І
Б	І	М	А	К	Ї	И	Н	А	С	И	П	О		

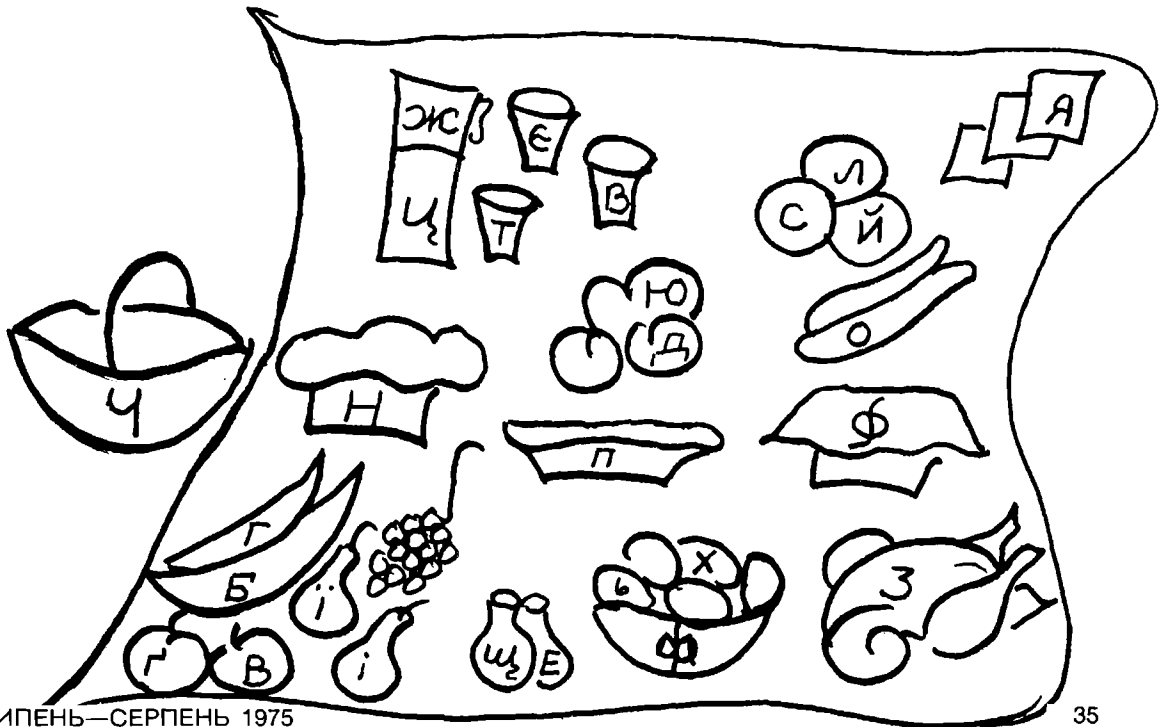
Найдіть назви літніх таборів і осель і обведіть їх олівцем

- ДІБРОВА
- ГАНТЕР
- ВОВЧА ТРОПА
- СОЮЗІВКА
- ВЕРХОВИНА
- КИЇВ
- СУМІВКА
- ПИСАНИЙ КАМІНЬ
- БАРАБУ

ТЕПЕР ПОРА НА ПІКНІКИ.

Пошукайте, котрих сім букв азбуки бракує на пікніку. Слово, складене з тих букв, покаже Вам, які непрошені гості прийшли на пікнік. Відповідь знайдете на обкладинці.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ВИДАННЯ СУА

UNWLA
108 Second Ave.,
New York N. Y. 10003

Ціна з пересилкою

3. Терлецька — Українські Страви	7.50 дол.
Рідна Пісня — співаник	4.25
Альбом взорів до вишивання (серія 3, 4, 5)	3.75
Пам'яткова Книжка XVII Конвенції СУА	3.25
Відзначки СУА	3.25

До Окружної Управи ввійшли: Доля Кушнір — голова, Ніна Сосняк — заступниця голови, Люба Мокій — секретарка, Ірена Запаранюк — касирка,

Референтки: Ксеня Антипів — культурно-освітня, Оля Мельник — організаційна, Євгенія Шанц — суспільної опіки,

Контрольна Комісія: Зеновія Білас — голова, Міля Николаичук, Галина Бровар — члени.

Доля Кушнір
голова Окружної Управи

По зборах відбулася перекуска, яку підготували господарські референтки.

Іванна Петик
пресова референтка

34-ИЙ ВІДДІЛ СУА, КОГОВЗ, Н.Й.

Загальні збори відбулися 17-го листопада 1974 р. в залі Українського Горожонського Клубу в Коговзі. Присутніх було 13 членок. Прибула голова Окружної Управи Т. Кушнір. Збори відкрила молитвою голова Відділу пані Шанц. На внесок пані Білас до президії зборів ввійшли пані: О. Павлів — голова, О. Бачинська — секретарка.

Я. Ракоча відчитала звіт з попередніх загальних зборів. Звіт прийнято без змін. Голова пані Шанц подала звіт з діяльності. Звітували секретарка пані Білас і касирка Я. Ракоча. За суспільну опіку звітувала пані Левицька.

Від Контрольної Комісії пані Гогота ствердила, що всі книги були ведені правильно і стан готівки згоджувався з вписами у касовій книзі. Членка Контрольної Комісії пані Галібей подякувала управі за її працю і поставила внесок на признання абсолюторії. Цей внесок прийнято.

Присутні на зборах погодились, щоб до нової управи ввійшли ті самі особи: голова — пані Шанц, заступниця голови пані Гогота, секретарка пані Білас, касирка — Я. Ракоча. Культурно-освітня референтура залишалася необсадженою з тим, що на сходах Відділу вирішиться, хто з членів управи помагатиме в культурно-освітній праці. Референтками суспільної опіки стали пані: Левицька, Галькевич і Коник, господарськими — пані Мацюк і О. Павлів. Контрольна Комісія — пані: Галібей і Оменцінська.

Предсідниця зборів О. Павлів подякувала членам управи за доплетерішню працю і просила співпрацювати в майбутньому.

Словом голови Окружної Управи Т. Кушнір закінчено загальні збори.

Ольга Павлів   **Олена Бачинська**
Предсідниця зборів   секретарка

10-ИЙ ВІДДІЛ СУА ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Дня 23-го лютого 1975 р. відбулися загальні збори Відділу в приватності 20 членок. На збори прибула заступниця голови Окружної Управи Степанія Кохановська.

Збори відкрила і подала порядок нарад голова Відділу Наталя Лопатинська. Після прийняття порядку вибрано президію, до якої ввійшли: Степанія Кохановська, Наталя Лопатинська, Марія Струтинська, Марія Мельник і секретарка зборів Ірина Петровська. Приванні заслухали звітів членів управи і референток. За Контрольну Комісію звітувала Ірина Петровська, яка поставила внесок признати абсолюторію. Цей внесок прийнято одностайно. Голова номінаційної комісії подала список нової управи. Приванна на зборах делегатка Окружної Управи Степанія Кохановська заохочувала членок до більшої активності і дораджувала, щоб усі займали за чергою пости в управі Відділу.

Збори одностайно прийняли запропонований список кандидаток до нової управи, а саме: Наталя Лопатинська — голова, Ростислава Матула — заступниця голови, Галина Гомзяк — секретарка, Галя Утриско — касирка. Референтки: Олімпія Гайдучок — культурно-освітня, Оксана Рудакевич і Наталя Котович — імпрезові, Марія Луців — організаційна, Іванна Петик — пресова, Соня Шумська — суспільної опіки, Богданна Макух і Іванна Криль — господарські. Контрольна Комісія: Олена Котович, Ірина Петровська і Марія Мельник. Степанія Стерпак і Доля Гарасевич.

Нововибрана голова закрила збори, подякувала присутнім за довір'я і просила членок співпрацювати.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ — продовження

Окружна Управа є посередником між Централєю і Відділами, тому корисно є робити частіші з'їзди Округи. СУА є одною великою організацією, тому Відділи повинні виконувати доручення Централі. Ново-придбаний дім у Нью-Йорку вимагає великого вкладу праці і фондів.

Окружний З'їзд Північного Нью-Йорку схвалив 6 резолюцій. У першій резолюції привітав заслужених і почесних голів Централі, Олену Лотоцьку і Лідію Бурачинську та почесних членок Окружної Управи Софію Онуфрик і д-р Євгенію Єржаківську.

РІЧНИЙ ОКРУЖНИЙ З'ІЗД ПІВДЕННОГО НЬЮ-ЙОРКУ

Річний Окружний З'їзд відбувся 13-го квітня 1975 р. у Вотервліт. Господарем з'їзду був 99-ий Відділ. Екзекутиву СУА репрезентувала заступниця голови Христина Навроцька. На зборах були заступлені такі Відділи: 34-ий, 57-ий і 99-ий.

Представниця екзекутиви СУА Х. Навроцька з'ясувала присутнім делегаткам і численним гостям завдання організації СУА і згадала конвенційний клич "Сучасне завжди на дорозі з минулого в майбутнє". Цього клича ми повинні придержуватися у праці для своєї організації.

Намічено план праці округи на осінь. У вересні повинен відбутися з'їзд Окружної Управи, голів Відділів і всіх референток. На 8-го листопада заплановано відсвяткування ювілею СУА святочним бенкетом з програмою з участю всіх Відділів. Бенкет має відбутися в Коговзі.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ. В "Н. Ж. 4. 6

У списку членок, які закупили цеглини по 10 дол. зайшла ошибка вписано членок 64 Відділу — О. Лукашевська, м. Погорецька, С. Питляр, О. Рак, С. Салдан, М. Савчак, В. Сушків, О. Ямрозик у списку 59 Відділу.

Мурашки

Роз'язка з "Розваги и забави"

76-ИЙ ВІДДІЛ СУА, ім. НАТАЛІ КОБРИНСЬКОЇ, ДІТРОЙТ, МІЧ.

Річні загальні збори Відділу відбулися 16 грудня 1974 р. в залі "Самопомочи" у Воренні. Присутніх було 16 членок.

Голова Відділу І. Ляш відкрила збори молитвою і відчитала порядок нарад. Члени вибрали предсідницею зборів М. Бараник, секретаркою О. Витвицьку.

Відчитано протокол з попередніх загальних зборів і на внесок О. Омецінської і М. Кальби його прийнято. Звіти здавали наступні референтки і члени управи: господарська А. Хміль, організаційна Х. Кравс, культурно-освітня О. Витвицька, виховна Л. Бараник, касирка М. Кальба, секретарка Р. Дигдало, голова І. Ляш. Контрольна Комісія у складі: О. Омецінська, В. Миколенко і М. Бараник знайшли всі книжки в порядку. О. Омецінська поставила підтриману О. Витвицькою пропозицію на схвалення абсолюторії. О. Омецінська висловила побажання, щоб протоколи сходин були записувані обширніше.

Нову управу на 1975 р. збори вибрали у наступному складі: Рома Дигдало — голова, Ліда Колодчин, Марія Кальба — заступниці голови, Ксеня Кучер — секретарка, Юлія Капітанець — касирка. Референтки: Леся Бараник — виховна, Ірина Ворик — організаційна, Одарка Витвицька — культурно-освітня і пресова. Христя Кравс і Софія Фігач — суспільної опіки М. Турянська, Ольга Совірко — господарські. Контрольна Комісія: І. Ляш, С. Лісікевич, М. Бараник

Нововибрана голова Відділу Рома Дигдало назначила перші сходи управи на 2 січня 1975 р.

На кінець наша делегатка Р. Дигдало здала звіт з Конвенції СУА, що відбулася у Нью-Йорку у листопаді 1974 р.

О. Витвицька

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невічливих і образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю в'їд 10-1 і по полудні в'їд 3-6. В інших годинах за домовленням: тел: 674-5508 (код. 212). Адреса: 108 Second Ave. New York, N. Y. 10003

84-ИЙ ВІДДІЛ СУА, ЧІКАГО, ІЛЛ.

Загальні збори Відділу відбулися 6-го лютого 1975 р. в залі церкви св. Михаїла у присутності 10 членок. Голова О. Мурська відкрила збори молитвою і прочитала порядок зборів. Вибрано президію в складі: В. Демус — голова, М. Дорожинська — секретарка.

Секретарка Відділу В. Демус прочитала звіт з минулорічних зборів. Касирка С. Шандра подала касовий звіт, а звіт з діяльності Відділу за 1974 рік відчитала В. Демус. Звіт був прийнятий без змін. Уступаючій управі признано абсолюторію. Голова О. Мурська подякувала членам за співпрацю і попросила представниць Округної Управи П. Радивил і П. Борович забрати слово.

На зборах іменовано поетесу Зою Когут з Австралії почесною членкою Відділу. Прийнято одностороннє рішення, що одна четвертина членства, присутня на залі, є вистачальним кворумом вирішувати справи Відділу. Відбулася дискусія над питанням, чи 84-ий Відділ має існувати як самостійна клітина, чи приєднатися до іншого Відділу. Після неуспішних спроб вибрати нову управу на 1975 р. голова О. Мурська закрила збори.

Продовження загальних зборів 84-го Відділу відбулося 8-го квітня 1975 р. в домі Т. Шпур. Присутніх було 7 членок. Ці збори були довго пляновані і в висліді підготови вибрано таку управу: В. Демус — голова, О. Мурська — заступниця голови, М. Дорожинська — секретарка, С. Шандра — касирка. Референтки: М. Ріпецька — культурно-освітня і імпрезова, Т. Шпур — суспільної опіки, М. Гайдук — пресова, Г. Мізь — господарська, М. Бородайко — Контрольна Комісія.

Збори відкрила голова В. Демус, молитву провела Л. Кодельська.

Були пропозиції, щоб голова діяла два роки і щоб вибрати голову-електа. Ці пропозиції прийнято й М. Ріпецька погодилася взяти пост голову-електа.

Рішено відбувати сходи за чергою у приватних помешканнях і в церковній залі. Запляновано працю на 1975 рік.

Після закриття зборів господиня дому Т. Шпур приймала присутніх чаєм і солодким, за що їй належить подяка.

Володимира Демус М. Дорожинська
голова секретарка

89-ИЙ ВІДДІЛ ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В КЕРГОНКСОНІ, Н.Й.

Загальні збори відбулися дня 23 лютого 1975. Відкрила їх молитвою голова Оксана Ленець. Президія: Лідія Яців, предсідниця, Дарія Горняткевич, секретарка. Протокол минулорічних зборів прийнято без змін. Про працю Відділу в минулій каденції звітувала голова О. Ленець. Контрольна Комісія знайшла у зразковому порядку книги, ведені нашою доволітньою досвідченою касиркою Ганею Слободян. Внесення Комісії признати абсолюторію уступаючій Управі прийнято одностороннє.

Склад нової управи: Оксана Ленець — голова, Ольга Яримович — заступниця голови, Лідія Яців — секретарка, Ганя Слободян — касирка. Референтки: Марія Кручова — організаційна, Олімпія Васьків — культурно-освітня, Віра Легедза — виховна, Софія Барусевич — суспільної опіки, Оксана Бедрій — імпрезова, Дарія Горняткевич — пресова, Ольга Василик і Агнес Хоманчук — господарські. Контрольна Комісія: Павлина Олексів — голова, Орися Винник і Анна Ганкевич — члени.

Переобрана голова О. Ленець перебрала провід сходин, на яких обговорено наші найближчі завдання й імпрези.

Дарія Горняткевич
пресова референтка.

**ПОДАЄМО ПОАЗБУЧНИЙ
СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ,
ЩО ЗЛОЖИЛИ В ЧАСІ ВІД 1
ВЕРЕСНЯ 1974 р. ДО 31
ТРАВНЯ 1975 р. на**

ПРЕСОВИЙ ФОНД Н.Ж.

100 дол. др. Роман, Лідія і Юліяна Осінчук — Нью-Йорк

80 дол. Ірена Куровицька — Нью-Йорк

70 дол. М. Юзефович — Чикаго

по 60 дол. 22 Відділ США — Чикаго, 74 Відділ США — Чикаго

40 дол. Ю. Ганкевич — Нью-Йорк

по 30 дол. 49 Відділ — Бофало

26 Відділ — Гемтремк

по 25 дол. А. Дубас — Ньюарк, др. В. і М. Кокорудз — Овіго, Н.І. А. Менцінська — Чикаго, О. і Е. Михайленко — Нью-Бронсвік

По 20 дол. І Відділ — Нью-Йорк, 82 Відділ — Н.І. 20 Відділ — Філадельфія, 61 Відділ — Випані, 92 Відділ — Менвіл 103 Відділ — Гемстед, Л. Галяженко — Дітройт, С. Жуковська — Нью-Йорк, Д. і Р. Захарченки — Нью-Йорк, Лідія Колодчин — Воррен, А. Никифорак і С. Крушельницька — Нью-Йорк, З. Мосійчук — Бофало, Е. Паладій — Асторія

18 дол. Н. Костик — Нью-Йорк

15 дол. О. Гірна — Йонкерс, Леонтина Галяженко — Дітройт О. Кокодинська — Йонкерс

по 1 дол. І. і С. Дудів — Гемтремк

11 дол. Марія Леванісвіч — Нью Джерзі

по 10 дол. 37 Відділ — Дітройт, 93 Відділ — Гартфорд, 107 Відділ — Сан Хозе, Теофіла Баландюк — Гартфорд, М. Блаженко — Кліфтон, Стефанія Вірстюк — Дітройт, Л. Галяженко, Городиська — Мічада, С. Гребеняк — Лондонвіл, Н. Дидинська — Меріон, Р. Дмитерко — Чикаго, Соломія Дроздовська — Канада, О. і С. Закревські — Чикаго, Є. Казимира — Канада, Степан Клепарчук — Пасейк, Ольга Крехтяк — Чикаго, Ляриса Магун Гурін, М. Мулькевич — Балтімор, М. Мушак — Чикаго, К. Надяк — Монреаль, Марія Овчинник — Гайленд Парк, Дарія Пенцак — Філадельфія, М. Пежанський — Нью-Йорк, С. і І. Пурій — Нью-Йорк, І. Ракуш — Маямі, Е. Реннер — Нью-Йорк, З. і А. Рудик і І. і Я. Клим — Нью-Йорк, М. Савчак — Бруклін, А. і М. Сваричевські — Н. І., Марія Світій і Іванна Галапан — М. Стахів — Міделсекс, Ю. Сквіртнянська — Нью-Йорк, Б. Титла — Нью Джерзі, Я. Турянська — Федорчук — О. і І. Федчишин — Дітройт, і А. Костів — Чикаго, О. Цар — Ірвінгтон, О. Чернобрицька — С. Австралія, Г. Янчишин — Чикаго

9 дол. Н. Стефанішин — Філадельфія,

8 дол. Мозгові — Денвер

7.50 дол. Лідія Бурачинська

по 7 дол. С. Жуковська — Ріго Прак, М. Ємчук — Канада, Н. Кузич — Чикаго, М. Кузьма — Сиракузи, М. Явін — Парма

по 6 дол. О. Бараник, М. Булава — Балтімор, Е. Гоголь — Едмонтон, Ю. Демченко —

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices"
Return to "Our Life" Magazine, 108 Second Ave. New York, N. y. 10003
RETURN POSTAGE GUARANTEED

Байон, К. Дуб — Пісдатавеї, М. Жеребецькі — Саскатун, А. Забродська — Міч., К. Кобаса — Гемтремк, А. Кравчук — Парма, М. Княжинська — Філадельфія, М. Леськів — Філадельфія, О. Луцька — Нью-Йорк, М. Мартинюк — Кліфтон, Р. Ополевіч — Торонто, З. Плітас — Н.І., Л. Проць — Н.І. М. Тимчишин — Едмонтон, С. Фур — Клівленд, Я. Хархаліс — Торонто, К. Хомяк — Дітройт

по 5 дол. 68 Відділ — Сиракузи, А. Бартош — Денвер, І. Бенцаль — Н.І. О. Гвоздовська — Техас, др. Євгенія Єржківська — В. Демус — Мокене, Е. Дмитрів — Парма, Н. Дзидзан — Чикаго, Д. Ломницька — Лонг Айленд, Е. Ліщинська — Торонто, др. Литвин — Софія Новак — Чикаго, Ганна Ратич — Нью-Бронсвік, М. Русчицький — Денвер, Б. Салабан — Бофало, Л. Сілінка — Монреал, М. Семянчук — Чикаго, К. Турянська — Честер, Л. Федюк — Н.І. Т. Юзвек — Арчболд

по 4 дол. М. Данилюк — Нью-Йорк, Л. Зазуля — Торонто, О. Ізю — Едмонтон, А. Косців — Бруклін, Б. Михайлів

по 3 дол. 3 Відділ — Н.І.С. Барусевич — Кергонксон, О. Бобилія — Кліфтон, І. Боярська — Гакенсак, Д. Біловчук — Маспет, Н. Білчінська — Н.І. М. Бук — Гантер, А. Вацлавська — О. Волошин — Парма, П. Веприк — Канада, Р. Гарасимчук — Нью Гейвен, К. Горобійовська-Балтімор, О. Городинська — Парма, О. Горбачевська — Йонгтаун, Г. Гомзак — Філадельфія, Е. Гнатківська — Амстердам, М. Даниш — Н.І., Л. Дончук — Філадельфія, М. Дмитрів — Рочестер, Л. Захарків — Рочестер, А. Іванків — Торонто, С. Калитчук — Трентон, Н. Каменецька — Кольорадо, О. Колачівська — Канада, Т. Котелко — Канада, М. Кудла — Амстердам, З. Кужіль — Рочестер, Л. Кузь — Канада, А. Куриль — Санбурі, А. Никифорак — Н.І., Я. Панчук — Чикаго, М. Погорецька — Джерзі Ситі, Т. Пришляк — Гілсайд, А. Рак — Н.І. О. Ромах — Дітройт, О. Рогатинська — Дітройт, Н. Романишин — Стемфорд, М. Рибчук — Нью Джерзі, Л. Сердюк — Трентон, О. Скуб'як — Чикаго, Л. Тимчук — Н.І., Я. Туркевич — Н.І. М. Фішер — Ілліной, М. Хоптяк — Ньюарк, Д. Цапар — Нью Джерзі, М. Чучман — Торонто, М. Яворська — Клівленд, М. Явін — Парма, М. Ярмолюк — Сомерсет,

по 2 дол. Л. Басюк — Форест Гіп, Іпп, Л. Вінтоняк — Торонто, О. Гафткович — Гартфорд, Ю. Головата — Торонто, К. Горбачевська — Монреал, О. Грицак — Ньюарк, С. Гуцулак — Н.І. А. Жипява — Філадельфія, Р. Захарченко — Н.І. Н. Зінкевич — Мерр. І. Кашубинська — Парма, О. Кузів — Міч. М. Лебедь — св. Леонард, Х. Лукомська — Дітройт, С. Лукомська — Нью Гейвен, П. Марків — Філадельфія, А. Маньовська — Ньюарк, А. Мандзя — Клівленд, Р. Микитюк — Торонто, О. Падик —

Торонто, С. Питляр — Н.І. А. Столяр — Клівленд, О. Целевич — Чикаго

2.90 дол. С. Йолик — Едмонтон,

2.50 дол. О. Юзень — Н.І.

2.75 дол. Д. Коваль — Рідінг

по 1 дол. Л. Артимішин — Н.І. Д. Балазюк — Бетлегем, А. Бараник — Воррен, А. Безхлібник — Торонто, Є. Бодруг — Річмонд, Н. Білінська — Ньюарк, Н. Березовська — Нортріч, Р. Благоратна — Річфілд, М. Будор — Гемтремк, Бурштинська — Чикаго, В. Вакуленко — Коговз, А. Василячук — Філадельфія, А. Вітрак — Амстердам, М. Вовчук — Пітсбург, А. Воробкевич — О. Ворох — Торонто, О. Волошин — Бруклін, П. Винницька — Бетлегем, П. Витвицька — Нью Гейвен, А. Врублевська — Бруклін, А. Гарас — Бетлегем, М. Головинська — Філадельфія, О. Голіян — Олбані, Я. Ганчарик — Канада, Д. Горбачевська — Б. Гринішак — Ю. Гробельська — Канада, Д. Гусар — Едісон, М. Гуцал — Чикаго, В. Данец — Нью Джерзі, Т. Дідошак — Рочестер, А. Дикий — Н.І. М. Дунець — Торонто, С. Джулінська — Чикаго, Н. Жолкевич — Торонто, Е. Іванович — Севен Гіпс, О. Калиновська — Балтімор, М. Караман — Лянсделі, М. Карпевич — Н.І. Е. Кекіш — Н.І. І. Комар — Н.І. А. Кордуба — Воррен, Д. Костів Н.І. Я. Кукіль — Гартфорд, О. Курчак — Медов, О. Кміцкевич — Перу, М. Крушинська — Нью Джерзі, О. Лень — Н.І., І. Левицька — Торонто, О. Мартинюк — Чикаго, З. Мельник — Канада, М. Мельник — Фонексвіл, К. Мороз — Бофало, Е. Миска — Чикаго, В. Михайлів — Честер, О. Мудра — Рочестер, М. Мудрак — Бруклін, Д. Нагніт — Т. Нестерчук — Марр. М. Олинець — Філадельфія, Д. Оришин — Кольорадо, О. Платош — Н. Гартфорд, Е. Плешкевич — Чикаго, О. Площанська — Кліфтон, І. Процик — Вестмонт, С. Прокоп — Палмертон, Т. Приймак — Канада, О. Рак — Н.І. Л. Раковська — Н.І. М. Ржепецька — Н.І. М. Рудницька — Нью Гейвен, Н. Сакалюк — Чикаго, С. Салдан — Н.І., О. Салдит — Н.І., С. Серна — Маямі, В. Смалъ — Стоцька — Парма, Ю. Сось — Філадельфія, А. Столярська — Омага, Г. Стецюк — Чикаго, М. Суховерська — Огайо, А. Струг — Чикаго, К. Терлецька — Н.І. С. Телера — Рочестер, А. Тимків — Філадельфія, Л. Фалко — Нью Джерзі, Федак — Мельник — Люксембург, А. Федорович — Асторія, О. Филипович — Філадельфія, С. Филипович — Чикаго, І. Флонт — Міч., М. Франко — Ньюарк, С. Цегельська — Парма, Д. Цвіль — Н.І. Л. Шеремета — Чикаго, Х. Шиян — Канада, Е. Шуган — Н.І. І. Яремко — Клівленд, Т. Ясінська — Сілвер Спрінг, Л. Яців — Кергонксон,

Дрібними датками — 1.95 дол

Поля Книш
Фінанс. секр.